

Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΥΚΚΟΥ ΚΑΙ ΤΗΛΛΥΡΙΑΣ

5

ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΚΛΟΓΗΝ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΥΚΚΟΥ ΚΑΙ ΤΗΛΛΥΡΙΑΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ

Ἡ ἐπ' ἀναδείξει Μητροπολίτου Κύκκου καί Τηλλυρίας Ἐκλογική Συνέλευσις συνῆλθε τήν 11ην π.μ. ὥραν τῆς Παρασκευῆς, 11ης Μαΐου 2007, ἐν τῷ Μεγάλῳ Συνοδικῷ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, ὑπό τήν προεδρίαν τῆς Α.Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ. Χρυσόστομου.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, οἱ Μητροπολῖται Πάφου, Κιτίου, Κυρηνείας, Λεμεσοῦ, Μόρφου καί Κωνσταντίας καί ὁ Ἐπίσκοπος Κύκκου ἔλαβον θέσεις ἐν τῷ βάθει τοῦ Μεγάλου Συνοδικοῦ, ἀπέναντι δ' αὐτῶν ἐκάθισαν οἱ Ἡγούμενοι, οἱ βαθμοῦχοι κληρικοί καί οἱ αἵρετοί γενικοί ἀντιπρόσωποι, κληρικοί καί λαϊκοί.

Ἐπὶ τραπέζης, κειμένης πρό τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καί τῶν Ἀρχιερέων, ἦσαν προτεθειμένα τό ἱερόν Εὐαγγέλιον καί ἡ εἰκὼν τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα καί πρός τό ἀριστερόν αὐτῆς ἄκρον εὕρισκετο ἡ κάλπη τῆς ψηφοφορίας. Παρά τήν αὐτήν δέ τράπεζαν ὑπῆρχε μικροτέρα τράπεζα, περίξ τῆς ὁποίας ἐκάθισαν οἱ γραμματεῖς τῆς Συνελεύσεως: ὁ Πρωτοπρεσβύτερος Μάριος Δημητρίου καί οἱ κ.κ. Ἀνδρέας Μιτσιδης καί Ἰωάννης Χαριλάου.

Συμφώνως πρός τό πρόγραμμα τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐκλογικῆς Συνελεύσεως, ἀνεγνώσθη ἐν ἀρχῇ ὁ Κατάλογος τῶν μελῶν αὐτῆς:

Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου Χρυσόστομος, Μητροπολίτης Πάφου

Γεώργιος, Μητροπολίτης Κιτίου Χρυσόστομος, Μητροπολίτης Κυρηνείας Παῦλος, Μητροπολίτης Λεμεσοῦ Ἀθανάσιος, Μητροπολίτης Μόρφου Νεόφυτος, Μητροπολίτης Κωνσταντίας Βασίλειος, Χωρεπίσκοπος Σαλαμῖνος Βαρνάβας (ἐκπροσωπούμενος ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου Χρυσοστόμου), Ἐπίσκοπος Κύκκου Νικηφόρος, Ἐψηφισμένος Ἡγούμενος Μονῆς Μαχαιρᾶ Ἐπιφάνιος, Ἡγούμενος Μονῆς Ἀγίου Νεοφύτου Λεόντιος, Ἀρχιμανδρίτης Βασίλειος Παπαφώτης, Ἀρχιμανδρίτης Γρηγόριος Χατζπουρανίου, Ἀρχιμανδρίτης Μακάριος Κυκκώτης, Ἀρχιμανδρίτης Εὐγένιος Κυκκώτης.

Ἀρχιμανδρίτης Ἀγαθόνικος Κυκκώτης, Ἀρχιμανδρίτης Ἀδαμάντιος Κυκκώτης, Ἀρχιμανδρίτης Ἀλέξιος Κυκκώτης, Ἀρχιμανδρίτης Ἀνθέμιος Κυκκώτης, Ἀρχιμανδρίτης Διονύσιος Κυκκώτης, Ἀρχιμανδρίτης Ἡσαΐας Κυκκώτης, Ἀρχιμανδρίτης Ἰερώνυμος Κυκκώτης, Ἀρχιμανδρίτης Στέφανος Κυκκώτης, Οἰκονόμος Ἀνδρέας Σπύρου, Οἰκονόμος Μιχαήλ Ἰωάννου, Οἰκονόμος Πορφύριος Κυκκώτης, Πρεσβύτερος Νεόφυτος Καράμ, Πρεσβύτερος Χαράλαμπος Εὐσταθίου, Πρεσβύτερος Χριστόδουλος Παπαμιχαήλ, Ἱερομόναχος Νικόδημος Κυκκώτης, Ἱεροδιάκονος Ἀγάπιος Κυκκώτης, Ἱεροδιάκονος Χρυσόστομος Κυκκώτης.

Ἀνδρέας Γιάγκου, Ἀνδρέας Λαός, Ἀνδρέας Λοΐζου, Ἀνδρέας Νικολαΐδης, Ἀνδρέας Χριστοφῆ, Ἀνδρούλα Νικολάου, Ἀρίσταρχος Ἀριστάρχου, Βασίλειος Στυλιανοῦ, Γεώργιος Γεωργίου (ἐκπροσωπούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοχάρους Διάκου), Γεώργιος Πέτρου, Δημοσθένης Κωνσταντίνου, Ἑλένη Χαραλαμπίδου, Θεοδόσιος Ἀριστοδήμου, Θεοτόκης Ἀνδρέου, Θεοτόκης Παναγιώτου, Θεοτόκης Χριστοδούλου, Θεοχάρης Κέλβερης, Ἰωάννης Δημοσθένους, Ἰωάννης Πελοπίδας, Κλεάνθης Δημοσθένους (ἐκπροσωπούμενος ὑπὸ τοῦ Μακαρίου Παπαχριστοφόρου), Κύπρος Ἡσαΐας, Κωνσταντίνος Μιχαηλίδης, Λουκάς Χριστοδούλου, Μάρκος Ἀριστοδήμου, Μιχαήλ Σεργίδης, Παναγιώτης Ἰωάννου, Στυλιανός Διάκου, Σωτήριος Παύλου, Τάσος Πιλλῆς, Τεῦκρος Χααραλάμπους, Φούλλα Λεωνίδου, Χάρης Πολυδώρου, Χριστόδουλος Ὀρφανίδης.

Ἐπικολούθησεν ἡ Ἐναρκτήριος Προσευχή, μετὰ τὴν ὁποίαν ὁ

Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος προσεφώνησε τὴν Ἐκλογικὴν Συνέλευσιν, κηρύξας καὶ τὴν ἑναρξιν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, διὰ τῶν ἑξῆς:

«Σεβασμιώτατοι καὶ Θεοφιλέστατε ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Πανοσιολογιώτατοι καὶ Αἰδεσιμολογιώτατοι Ἡγούμενοι καὶ Βαθμοῦχοι Κληρικοί,

Εὐλαβέστατοι καὶ Ἐντιμότατοι Κληρικοί καὶ Λαϊκοὶ Γενικοὶ Ἀντιπρόσωποι,

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἀγιωτάτης ἡμῶν Ἐκκλησίας, ὡς εἵπομεν καὶ κατὰ τὴν προηγηθεῖσαν Ἐκλογικὴν Συνέλευσιν πρὸς ἀνάδειξιν Μητροπολίτου Κωνσταντίας – Ἀμμοχώστου, ἀπεφάσισε κατὰ τὴν συνεδρίαν αὐτῆς τῆς δεκάτης ἐνάτης Μαρτίου τοῦ δισχιολιοστοῦ καὶ ἐβδόμου σωτηρίου ἔτους, ὅπως, πρὸς καλλιτέραν καὶ πληρεστέραν ἐξυπηρέτησιν καὶ θεραπείαν τῶν θρησκευτικῶν, ἐκκλησιαστικῶν καὶ κοινωνικῶν ἀναγκῶν τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος αὐτῆς, αὐξήσῃ εἰς ἀριθμὸν τὰς Ἐπισκοπικὰς Περιφερείας, δημιουργουμένης, σὺν ἄλλαις, καὶ τῆς Μητροπόλεως Κύκκου καὶ Τηλλυρίας. Ἡ Μητρόπολις αὕτη θά ἔχῃ ὡς ἔδραν τὴν Ἱεράν Μονὴν Κύκκου, ὃ δέ προϊστάμενος αὐτῆς Ἀρχιερεὺς θά τιτλοφορῇται «Μητροπολίτης Κύκκου καὶ Πρόεδρος Τηλλυρίας», διότι θά ἔχῃ ὑπὸ τὴν ἐκκλησιαστικὴν αὐτοῦ διακυβέρνησιν καὶ τὴν ἀπομεμακρυσμένην καὶ ἀπομεμονωμένην, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀρκετὰ δεινοπαθήσασαν μετὰ τὴν τουρκικὴν εἰσβολὴν καὶ κατοχὴν, περιοχὴν τῆς Τηλλυρίας.

Τῆς οὕτω πως δημιουργηθείσης νέας Μητροπόλεως Κύκκου καὶ Τηλλυρίας Ποιμένος ἐπιδεομένης, προεκκηρύξαμεν, βάσει τοῦ ἰσχύοντος Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, ἐκλογὰς πρὸς ἀνάδειξιν αὐτοῦ. Συντελεσθέντων δέ πάντων τῶν νομίμων, προνοία καὶ φροντίδι ἡμῶν, συνεκεντρώθημεν σήμερον ἐν τῇ Συνοδικῇ ταύτῃ αἰθούσῃ τὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, οἱ Ἡγούμενοι τῶν Μονῶν, οἱ ἄλλοι βαθμοῦχοι κληρικοί καὶ οἱ γενικοὶ ἀντιπρόσωποι, κληρικοί καὶ λαϊκοί, τῆς Μητροπολιτικῆς Περιφερείας Κύκκου καὶ Τηλλυρίας, ὡς διαλαμβάνει τὸ ἄρθρον 63 (4) τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου, διὰ νὰ προβῶμεν εἰς τὴν, κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου καθοριζομένην διαδικασίαν, ἐκλογὴν τοῦ καταλλήλου

προσώπου πρὸς ἀνάληψιν τῆς διακυβερνήσεως τοῦ νέου τούτου Μητροπολιτικοῦ Θρόνου Κύκκου καὶ Τηλλυρίας.

Δέν θά ἀπασχολήσωμεν ὑμᾶς ἐπὶ πολὺ, ἀναπτύσσοντες πρὸς ὑμᾶς τό βάρος καί τὰς εὐθύνas, τὰς ὁποίας ἐπωμίζεται ὁ Ἐπίσκοπος, οὐδέ τὰ προσόντα, ὑπὸ τῶν ὁποίων οὗτος δέον νά περικοσμηῇται διὰ νά δυνηθῇ νά ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς σοβαράς ὑποχρεώσεις, τὰς ὁποίας ἀναλαμβάνει ἰδίᾳ κατὰ τοὺς σημερινούς δυσχειμέρους καί καλεπούς καιροὺς καί χρόνους διὰ τε τὴν Ἐκκλησίαν καί τὴν Πατρίδα ἡμῶν, ἀλλὰ καί τὴν ὅλην ἀνθρωπότητα. Οὐδέ θά ὑπομνήσωμεν, ὅτι ὁ Κύπριος Ἐπίσκοπος εἶναι οὐχὶ μόνον θρησκευτικός, ἀλλὰ καί ἐθνικός καθοδηγητὴς τῆς Μητροπολιτικῆς αὐτοῦ Ἐπαρχίας. Διὰ τὸν ἐν Κύπρῳ Ἐπίσκοπον, ἐπὶ τοῦ παρόντος τοῦλάχιστον, τό ἐκκλησιαστικόν καί θρησκευτικόν καθῆκον καί τό κοινωνικόν καί ἐθνικόν καθῆκον εἶναι ἀλληλένδετα, ἀχωρίστως ἥνωμένα.

Συνελθόντες, λοιπόν, ἵνα ἐκλέξωμεν τὸν πνευματικόν Ποιμένα διὰ τό χριστεπώνυμον πλήρωμα τῆς νεοσυσταθείσης ταύτης Μητροπόλεως, ὀφείλομεν νά ἔχωμεν κατὰ νοῦν ὡς χειραγωγόν ἐν τῷ ἔργῳ ἡμῶν τούτῳ τὰ πολύκλαδα ταῦτα τῆς πραγματικῆς Ἐπισκοπείας καθήκοντα, ἅτινα ἐπιτακτικώτερα, εὐρύτερα καί ἐντονώτερα ἐπιβάλλονται εἰς Ἐπίσκοπον σήμερον ἐν Κύπρῳ.

Κηρύττοντες δέ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐκλογικῆς ταύτης Συνελεύσεως, ἐπικαλούμεθα ἐπὶ πάντας τὸν φωτισμόν τοῦ Παναγίου, Ζωοποιοῦ καί Τελεταρχικοῦ Πνεύματος καί τὴν συναντίληψιν Αὐτοῦ πρὸς εὐδόωσιν τοῦ προκειμένου ἡμῖν ἐκλογικοῦ ἔργου».

Ἀνεγνώσθη ἀκολούθως, καταστρωθέν ἐν τῷ Κώδικι τῶν Ὑπομνημάτων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, τό Ὑπόμνημα τῆς παρούσης ἐκλογῆς μέχρι τῆς φράσεως «προβᾶσα εἰς ἐκλογὴν», μεθ' ὃ ἤρξατο ἡ μυστικὴ ψηφοφορία κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν προβλεπόμενα. Περαιτωθείσης τῆς ψηφοφορίας, ἔγινεν ἡ διαλογὴ τῶν ψήφων ὑπὸ μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Ἀπαντες ἐψήφισαν ὡς Μητροπολίτην Κύκκου καί Τηλλυρίας τὸν Ἐπίσκοπον Κύκκου Νικηφόρον. Ἐπὶ τούτῳ δέ συνεπληρώθη τό

Ἑπόμνημα
ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ ὡς Μητροπολίτου
Κύκκου καὶ Τηλλυρίας
τοῦ Ἐπισκόπου Κύκκου Νικηφόρου

Τῆς, ἀποφάσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, συσταθείσης τῇ δεκάτῃ ἐνάτῃ τοῦ μηνός Μαρτίου τοῦ δισχιλιοστοῦ καὶ ἐβδόμου σωτηρίου ἔτους Μητροπόλεως Κύκκου καὶ Τηλλυρίας Ποιμένος γνησίου ἐπιδεομένης, γενομένων πάντων τῶν νομίμων προνοία καὶ φροντίδι τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κυρίου Χρυσοστόμου τοῦ Β', συνωδὰ τοῖς θεσμίσις τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου ἐνεργούντος, συνῆλθεν ἐν τῷ Μεγάλῳ Συνοδικῷ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς σήμερον, ἡμέρᾳ τῆς ἐβδομάδος Παρασκευῇ καὶ μηνός Μαΐου ἐνδεκάτῃ τοῦ δισχιλιοστοῦ καὶ ἐβδόμου σωτηρίου ἔτους, ἡ παρούσα Ἐκλογικὴ Συνέλευσις, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Αὐτοῦ Μακαριότητος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, παρεδρευόντων Αὐτῷ τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Πάφου Γεωργίου, Κιτίου Χρυσοστόμου, Κυρηνείας Παύλου, Λεμεσοῦ Ἀθανασίου, Μόρφου Νεοφύτου καὶ Κωνσταντίας Βασιλείου καὶ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Κύκκου Νικηφόρου, καὶ συνεδρευόντων τῶν Πανοσιολογιωτάτων Ἐψηφισμένου Ἡγουμένου τῆς Μονῆς Μαχαιρᾶ Ἐπιφανίου καὶ Ἡγουμένου τῆς Μονῆς Ἀγίου Νεοφύτου Λεοντίου, τῶν δύο βαθμούχων κληρικῶν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, τῶν Πανοσιολογιωτάτων Ἀρχιμανδριτῶν Βασιλείου Παπαφώτῃ καὶ Γρηγορίου Χατζηπουρανίου, τῶν δύο βαθμούχων κληρικῶν τῆς Μητροπόλεως Κύκκου καὶ Τηλλυρίας, τῶν Πανοσιολογιωτάτων Ἀρχιμανδριτῶν Μακαρίου Κυκκώτου καὶ Εὐγενίου Κυκκώτου, πρὸς δέ καὶ τῶν νενομισμένων αἵρετῶν τοῦ ποιμνίου Γενικῶν Ἀντιπροσώπων, κληρικῶν τε καὶ λαϊκῶν, καὶ μετὰ τὴν ἐπὶ κλησιν τῆς χάριτος τοῦ Παναγίου καὶ Τελεταρχικοῦ Πνεύματος προβάσα εἰς ἐκλογὴν ἀνέδειξε παμψηφεὶ ὡς Ἐψηφισμένον Μητροπολίτην Κύκκου καὶ Τηλλυρίας τὸν Θεοφιλέστατον Ἐπίσκοπον Κύκκου κύριον Νικηφόρον, ἄνδρα ἱεροπρεπῆ καὶ κεκοσμημένον ὑφ' ἀπάντων τῶν προσόντων, τῶν εἰς ποιμένα ἀρμοζόντων τῆς λογικῆς τοῦ Χριστοῦ ποίμνης.

Εἰς βεβαίωσιν δέ τῆς ἐκλογῆς ταύτης καὶ ἐπόμνησιν συνετάχθη

καί κατεγράφη ἐν τῷ Κώδικι τούτῳ τῶν Ὑπομνημάτων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς ἥδε ἡ πρᾶξις σήμερον, ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος Παρασκευῆ καὶ μηνὸς Μαΐου ἐνδεκάτῃ τοῦ δισχιλιοστοῦ καὶ ἐβδόμου σωτηρίου ἔτους.

(Ἔπονται αἱ ὑπογραφαί)

Ὑπογραφέντος τοῦ ὡς ἄνω Ὑπομνήματος ὑφ' ἀπάντων τῶν μελῶν τῆς Ἐκλογικῆς Συνελεύσεως, ὁ ἐψηφισμένος Μητροπολίτης Κύκκου καὶ Τηλλυρίας νύχαρίστηκε διὰ τῶν ἐξῆς:

«Αἶνον καὶ δοξολογίαν ἀναπέμπουμε πρὸς τὸν ἐπουράνιο τῆς Ἐκκλησίας Δομήτορα Χριστό, τὸν ἐλεοῦντά με συνεχῶς, καὶ εὐχαριστίες βαθύτατες ἐκφράζουμε πρὸς τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Κύπρου κ.κ. Χρυσόστομο καὶ πρὸς τοὺς ἀγαπητοὺς ἐν Χριστῷ Ἀδελφούς Ἱεράρχες καὶ συλλειτουργοὺς καὶ πρὸς ὅλα τὰ μέλη τῆς παρούσης Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως, γιὰ τὴ θετικὴ ὁμόφωνη πῆφο σας, διὰ τῆς ὁποίας «ἐν ἐκλογῇ θεοκρίτῳ» ἀνυψώνομαι στὸ ὕψος τοῦ μητροπολιτικοῦ ἀξιώματος, ὅχι γιὰ νὰ κυβερνήσω, ἀλλὰ γιὰ νὰ ὑπηρετήσω, γιὰ νὰ ἐπιδοθῶ μέ ἱερὴ καὶ ἀκατάπαυστη σιγὴ στήν ὑπηρεσίαν ὅλων τῶν ψυχῶν, πού μοῦ ἐμπιστεύθηκε ὁ Θεὸς καὶ ἡ ἀγία Του Ἐκκλησία.

Γνωρίζω, ὅτι ἀπὸ σήμερα θά ζῶ ἐντονώτερα τὸν Σταυρό καὶ τὸ Γολγοθᾶ τοῦ Κυρίου, γιατί ὁ μητροπολιτικός θρόνος εἶναι σταυρός μαρτυρίου ἐπώδυνος. Ὅμως, μέ τὴ χάρη τοῦ Παναγίου καὶ τελεταρχικοῦ Πνεύματος, συνέχεια θά ἀγωνίζομαι, γιὰ νὰ ἀπαντήσω ἀποδοτικώτερα στή θεία μου κλήση καὶ νὰ ἀνταποκριθῶ πληρέστερα στή νέα μου ἀποστολή. Δέν προτίθεμαι νὰ ἀργῶ, ἀλλὰ θά μάχομαι καὶ θά πολεμῶ, θά διδάσκω καὶ θά κατηκῶ, θά ὁδηγῶ καὶ θά κατευθύνω, θά φωτίζω καὶ θά βοηθῶ, θά θυσιάζομαι καὶ θά μοχθῶ γιὰ τὸν πνευματικὸν καταρτισμὸ τοῦ ἐμπιστευθέντος μοι ποιμνίου.

Στὴν καθημερινή μου ζωὴ ἡ ἀγάπη μου θά ἐκδηλώνεται σταυρότυπα, πρὸς τὸ Θεάνθρωπο καὶ πρὸς τὸ συνάνθρωπο. Ἡ φιλοθεΐα μου θά εἶναι φιλάνθρωπη καὶ ἡ φιλανθρωπία μου φιλόθεη. Ὅχι μόνο οἱ αὐλές τοῦ Κυρίου, ἀλλὰ καὶ οἱ αὐλές τῶν ἀνθρώπων, θά ἐξακολουθήσουν νὰ εἶναι ὁ στίβος τῶν δραστηριοτήτων μου. Πιστός στήν ἐπιταγὴ τοῦ Κυρίου «ἐπείνασα καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα καὶ ἐποτίσατέ με, ξένος ἦμην καὶ συνηγάγετέ με, γυμνὸς καὶ

περιεβάλετέ με, ἡσθένησα καὶ ἐπεσκέψασθέ με, ἐν φυλακῇ ἤμην καὶ ἤλθετε πρὸς με», σπλάγχνα συμπαθείας πρὸς τοὺς θλιβομένους θά τρέφω καὶ ἔλεο παραμυθίας θά πλουτῶ, γιατί ἡ ἀγάπη καὶ ἡ μεθοδευμένη ἐκδήλωσή της εἶναι φυσικὴ ἀναγκαιότητα γιὰ τὴ ζωὴ καὶ τὴν ὑπαρξὴ τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἡ ἔμπρακτὴ πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπη ἀποτελεῖ τὴν πεμπτουσίαν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ ἔκφανση τοῦ ἐσωτάτου πυρήνα τῆς ὑπάρξεως καὶ αὐτοσυνειδησίας της, καὶ τοῦτο γιατί ἡ Ἐκκλησία εἶναι τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ καὶ ὡς σῶμα Χριστοῦ συνεχίζει τὸ ἀπολυτρωτικὸ ἔργο τοῦ Θεανθρώπου, ὁ ὁποῖος «διῆλθεν εὐεργετῶν καὶ ἰώμενος πάντας», καὶ ὡς διαθήκη μᾶς ἄφησε τὴ διαβεβαίωσή του: «Ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε».

Ὡς Ἱεράρχης, ὅμως, τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία θεωρεῖ τὸν ἄνθρωπο ὡς τὴν ὑπέρτατη ἀξία τοῦ κόσμου, καὶ τοποθετεῖ τὸ βαθύτερο νόημα τῆς ζωῆς του στὴν ἐλευθερία, οὐδέποτε θά γνωρίσω τὸ δισταγμὸ καὶ δέν θά ταλανιστῶ ἀπὸ ὁποιοδήποτε σκεπτικισμό ἀπέναντι στοῦ ἠθικοῦ χρέος πρὸς τὴν πατρίδα. Ἡ πίστις γιὰ τὴν ἀλήθεια, τὴν ἐλευθερία καὶ τὴν δικαίωση τῆς μαρτυρικῆς μας πατρίδας θά πυροδοτεῖ καὶ θά καμινεῦει τὴν ψυχὴ μου, καὶ ἀπτόνητος θά βαδίζω πρὸς οἰονδήποτε Γολγοθᾶ γιὰ τὴν προάσπιση τῆς ἐλευθερίας καὶ τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων τοῦ μαρτυρικοῦ ποιμνίου μου καὶ τοῦ λαοῦ μας, γιατί τὴν ἐλευθερία καὶ τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα δώρησε ἡ πάνσοφὴ τοῦ Θεοῦ θέλησις στὸν ἄνθρωπο, ὡς ὑπόμνηση τῆς θείας καὶ ὑπερκόσμιας καταγωγῆς του.

Σὰς εὐχαριστῶ ὅλους καὶ ἐπικαλοῦμαι τίς εὐχές καὶ προσευχές σας στὴ νέα εὐθυνοφόρο ἀποστολή μου».

Εὐθὺς δ' εἶτα ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐκήρυξε περατωθέν τὸ ἔργον τῆς Ἐκλογικῆς Συνελεύσεως, χαρμόσυνοι δέ κωδωνοκρουσαὶ ἐχαιρέτισαν τὴν ἐκλογὴν.

6

**Η ΚΑΝΟΝΙΚΗ ΠΡΑΞΙΣ ΤΗΣ ΕΚΛΟΓΗΣ
ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΥΚΚΟΥ ΚΑΙ ΤΗΛΛΥΡΙΑΣ
ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ**

Κρουομένων τῶν κωδόνων, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς κατῆλθον ἐν πομπῇ εἰς τόν καθεδρικόν ναόν τοῦ Ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καί, εἰσελθόντες εἰς αὐτόν διὰ τῆς νοτίας θύρας, κατυθύνθησαν εἰς τό ἱερόν βῆμα διὰ τήν ὑπογραφὴν τῆς Κανονικῆς Πράξεως τῆς ἐκλογῆς τοῦ Μητροπολίτου Κύκκου καὶ Τηλλυρίας Νικηφόρου.

Τῆς τελετῆς προέστη ὁ Α΄ τῇ τάξει Μητροπολίτης Πάφου Γεώργιος, ὁ δέ Β΄ τῇ τάξει Μητροπολίτης Κιτίου Χρυσόστομος ἀνέγνωσεν ἀπὸ τῆς Ὡραίας Πύλης τὴν Κανονικὴν Πράξιν τῆς ἐκλογῆς, ἀφοῦ προηγουμένως ὑπεγράφη αὕτη ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ τῶν Ἀγίων Ἀρχιερέων ἐπὶ τῆς Ἀγίας Τραπέζης. Αὕτη δ' εἶχεν ὡς ἑξῆς:

Κανονικὴ Πράξις
ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ ὡς Μητροπολίτου
Κύκκου καὶ Τηλλυρίας
τοῦ Ἐπισκόπου Κύκκου Νικηφόρου

Τῆς νεοσυσταθείσης Μητροπόλεως Κύκκου καὶ Τηλλυρίας Ποιμένος γνησίου ἐπιδεομένης, ἡμεῖς, οἱ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου ἀποτελοῦντες Ἀρχιερεῖς, συνελθόντες ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἐν τῷ πανσέπτῳ τούτῳ Ναῷ τοῦ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἐν Λευκωσίᾳ, σήμερον, ἡμέρᾳ τῆς ἐβδομάδος Παρασκευῇ καὶ μηνός Μαΐου ἐνδεκάτῃ τοῦ δισχιλιοστοῦ καὶ ἐβδόμου σωτηρίου ἔτους, ἐψηφίσαμεν, ἄξιον καὶ ἡμεῖς εὐρόντες, τόν ὑπὸ τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ ἐκλεγέντα Θεοφιλέστατον Ἐπίσκοπον Κύκκου κύριον Νικηφόρον, ἄνδρα ἱεροπρεπῆ καὶ τῆς ὑψηλῆς ταύτης καὶ λαμπρᾶς ποιμαντορικῆς λειτουργίας κατάλληλον.

Ἐφ' ᾧ καὶ ἐγένετο ἥδε ἡ Κανονικὴ Πράξις, ὑπογραφεῖσα μὲν τῇ

ἰδίᾳ ἡμῶν χειρί, καταστρωθεῖσα δ' εἰς ὑπόμνησιν ἐν τῷ Κώδικι
τούτῳ τῶν Ὑπομνημάτων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς.

† Ο ΚΥΠΡΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

† Ο ΠΑΦΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

† Ο ΚΙΤΙΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

† Ο ΚΥΡΗΝΕΙΑΣ ΠΑΥΛΟΣ

† Ο ΛΕΜΕΣΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

† Ο ΜΟΡΦΟΥ ΝΕΟΦΥΤΟΣ

† Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

7.

ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΥΚΚΟΥ ΚΑΙ ΤΗΛΛΥΡΙΑΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ

Μετά ταῦτα ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς ἐξῆλθον εἰς τὸν
κυρίως ναόν καὶ κατέλαβον τὰ ἐν αὐτῷ στασίδια αὐτῶν.

Κληθεῖς, ἐν τῷ μεταξύ, διὰ τοῦ Λαμπαδούχου καὶ προηγούμενου
τούτου, κατῆλθεν ὁ Ἐψηφισμένος Μητροπολίτης, φέρων ἐγκόλ-
πιον καὶ ἐπανωκαλύμμαυχον. Εἰσελθὼν δέ διὰ τῆς νοτίας θύρας
τοῦ καθεδρικοῦ ναοῦ, ἡσπάσθη τὴν δεξιάν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ
εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἱερόν βῆμα διὰ τὴν τελετὴν τοῦ Μηνύματος.

Τοῦ Ἐψηφισμένου Μητροπολίτου ἱσταμένου ἔμπροσθεν τῆς
ᾠραίας Πύλης, προσῆλθεν ὁ Λαμπαδοῦχος καὶ ἀνήγγειλεν αὐτῷ
τὴν ἐκλογὴν αὐτοῦ ὡς ἀκολουθῶς: «Τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τοῦ κλή-
ρου καὶ τοῦ λαοῦ ἐκλεξαμένων τὴν Ὑμετέραν Θεοφιλίαν Μητρο-
πολίτην Κύκκου καὶ Τηλλυρίας, ἐντολῇ τῆς Αὐτοῦ Μακαριότητος
τοῦ Πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κυρίου Χρυσοστόμου, εὐαγ-
γελίζομαί σοι τὴν ἐκλογὴν ταύτην».

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Ἐψηφισμένος Μητροπολίτης ἀνέγνωσε τὴν νε-

νομισμένην Εὐχαριστίαν, προϋπογράφας ταύτην ἐπὶ τῆς ᾠδῆς Τραπέζης. Αὕτη δέ εἶχεν ὡς ἀκολούθως:

«Εὐγνωμόνως ἐνωπισθεῖς τό ἄγγελμα τῆς, Θεοῦ συγκαταβάσει, ἐκλογῆς μου ὡς Μητροπολίτου Κύκκου καὶ Τηλλυρίας, εὐχαριστῶ τῇ ᾠδῇ Μακαριότητι, τοῖς Σεβασμιωτάτοις Ἀρχιερεῦσι καὶ Συνοδικοῖς, τοῖς Πανοσιολογιωτάτοις καὶ Αἰδεσιμολογιωτάτοις Ἡγουμένοις καὶ Βαθμούχοις Κληρικοῖς, τοῖς εὐλαβεστάτοις καὶ ἀξιοτίμοις Γενικοῖς Ἀτιπροσώποις ἐπὶ τῇ περὶ ἐμοῦ εὐμενεῖ κρίσει καὶ ψήφῳ.

Κλίνων τὸν αὐχένα καὶ ἀποδεχόμενος τὴν ἐκλογὴν, ἐξαιτοῦμαι τὰς εὐχὰς ᾠδῶν πρὸς τὸν Οὐράνιον τῆς Ἐκκλησίας Δομήτορα καὶ Κυβερνήτην ὅπως φωτίζη με, καθοδηγῇ καὶ ἐνισχύῃ πρὸς εὐδόκιμον ἐκπλήρωσιν τοῦ ἱερωτάτου καθήκοντος καὶ δικαίωσιν τῶν προσδοκιῶν τῆς Ἐκκλησίας.

11 Μαΐου 2007.

† Ὁ Ἐψηφισμένος Μητροπολίτης
Κύκκου καὶ Τηλλυρίας
ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ».

Εἶτα ἀνῆλθον πάντες ἐν πομπῇ εἰς τό Μέγα Συνοδικόν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἔνθα ὁ Μητροπολίτης Κύκκου καὶ Τηλλυρίας ἐδέχθη τὰς συγχαρητηρίους εὐχὰς τῶν παρισταμένων.

8

Ἡ ΤΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΕΓΚΑΘΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΥΚΚΟΥ ΚΑΙ ΤΗΛΛΥΡΙΑΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ

Ἡ τελετὴ τῆς ἐγκαθιδρύσεως τοῦ Μητροπολίτου Κύκκου καὶ Τηλλυρίας Νικηφόρου ἐγένετο κατὰ τὴν προκαθορισθεῖσαν ἡμέραν καὶ ὥραν, μετὰ τῆς προσηκούσης μεγαλοπρεπείας καὶ τάξεως, ἐν τῇ ἱερᾷ Μονῇ Κύκκου.

Κατά τήν τελετήν προσεφώνησε τόν νέον Μητροπολίτην ὁ Μακαριώτατος ὡς ἀκολουθῶς:

«Μοναδική καί ἐξόχως τιμητική γιά τήν Ἱερά αὐτή Μονή ἡ σημερινή μέρα, Πανιερώτατε Μητροπολίτα Κύκκου καί Τηλλυρίας καί ἀγαπητέ ἐν Χριστῷ ἀδελφέ κ. Νικηφόρε. Χαρά ἀνεκκλήλπητος «οἷα οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς», ἀπό τῆς ιδρύσεως τῆς Μονῆς, τήν κατακλύζει σήμερα. Μέτοχοι κι ἐμεῖς αὐτῆς τῆς πνευματικῆς ἀγαλλίασης, παραφράζοντας τόν ἱερό ὑμνωδό τῆς Ἐκκλησίας ἀναφωνοῦμε: «Κατακόσμησον τόν νυμφῶνά σου», γεραρά καί σεβασμία Μονή τοῦ Κύκκου, «καί ὑπόδεξαι» τόν ἡγούμενόν σου, περιβεβλημένον, σήμερον, τήν Μητροπολιτικήν ἀξίαν καί τιμήν. «Ἐσπασαι» ἐν εὐφροσύνῃ τήν Ἱεράν ἡμῶν Σύνοδον καί τόν φιλόχριστον λαόν, τοὺς γενομένους ὄργανα τῆς Θείας Προνοίας, καί δόξασον τόν ἐν Τριάδι Θεόν ἡμῶν, τόν «οὕτως οἰκονομήσαντα» τά περί σέ.

Εὐλόγα εὐφραίνεται καί ἡ περίξ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς περιοχή, καθώς καί ἡ ἡρωϊκή Τηλλυρία, γιατί ὕστερα ἀπό τήν φιλάδελφο παραχώρηση τοῦ Μητροπολίτου Μόρφου καί τή σχετική ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, συγκροτοῦν νέα, ἰδιαίτερα, ἐκκλησιαστική περιφέρεια καί δέχονται σήμερα τό νέο τους ποιμενάρχη.

Χαίρει, ὅμως, καί σύμπασα ἡ Ἐκκλησία τῆς Κύπρου γιά τήν ἀρξαμένη ἀνασύστασή της καί τή συγκρότηση καί πάλιν, ὕστερα ἀπό ὀκτῶ αἰῶνες, πλήρους Ἱερᾶς Συνόδου.

Περιποιεῖ καί γιά σένα, ἀγαπητέ ἐν Χριστῷ ἀδελφέ, Μητροπολίτα Κύκκου καί Τηλλυρίας, ὑψίστην τιμήν ἡ ἐγκαθίδρυσή σου ὡς πρώτου Μητροπολίτου τῆς ιδρυθείσης νέας αὐτῆς Μητροπόλεως.

Ἴσως μέ τά μέτρα τῆς Ἱστορίας καί τῆς αἰωνιότητος νά 'ναι μικρή ἡ χρονική περίοδος τῆς κατάργησης τῶν 14 Ἐπισκοπῶν τῆς Κύπρου καί τοῦ οὐσιαστικοῦ παροπλισμοῦ τῆς Συνόδου τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας της. Στά μάτια Ἐκείνου, πού ὑπέρκειται τοῦ χρόνου καί πού ὑπάρχει «πρό τοῦ ὅρη γεννηθῆναι καί πλασθῆναι τήν γῆν καί τήν οἰκουμένην», μπροστά στόν ὁποῖο «χίλια ἔτη ὡς ἡμέρα μία ἦτις διῆλθε», τά 750 τόσα χρόνια ἀπό τότε πού οἱ Λατίνοι ἐπέβαλαν τή δική τους δομή στήν Ἐκκλησία μας, εἶναι μιά ἀσήμαντη χρονική ὑποσημείωση. Γιά μᾶς τοὺς ἀνθρώπους, ὅμως,

πού ἡ ζωή μας ἐξικνεῖται τό πολύ στό 1/10 αὐτῆς τῆς περιόδου, ἔχει σημασία μεγάλη ἡ ἐπιτέλεση τοῦ ἔργου τῆς ἀνασύνταξης, τό ὁποῖον οἱ Πατέρες μας, λόγω δυσμενῶν περιστάσεων, δέν μπόρεσαν νά ἐπιτελέσουν. Κι εἴστε, Πανιερώτατε ἅγιε ἀδελφέ, ὁ δεύτερος μέχρι τώρα κρίκος στή σειρά, μετά τήν χθεσινή ἐνθρόνιση τοῦ Μητροπολίτου Κωνσταντίας – Ἀμμοχώστου, στήν ἱερή αὐτή προσπάθεια. Περιπτώ νά ποῦμε, ὅτι χαίρομεν, γι' αὐτό τό λόγο, «χαράν μεγάλην σφόδρα».

Πέραν τῆς πρακτικῆς ἀναγκαιότητας τῆς συγκρότησης πλήρους Συνόδου Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας, ἡ ἴδρυση νέων Μητροπόλεων καί Ἐπισκοπῶν ἔχει καί ἄλλο, πνευματικότερο σκοπό: Ἡ μεγαλύτερη πρόκληση, πού ἀντιμετωπίζει ἡ Ἐκκλησία σέ κάθε ἐποχή, εἶναι ἡ σχέση της, καθώς καί τοῦ μηνύματός της, μέ τόν ἐκάστοτε πολιτισμικό περίγυρο. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι «ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλ' οὐκ ἐκ τοῦ κόσμου». Αὐτό τό γεγονός εἶναι καίριο γιά τήν αὐτοσυνειδησία της. Γι' αὐτό καί ἀναζητεῖ τρόπους νά διατηρήσει τό «οὐκ ἐκ τοῦ κόσμου», χωρίς ὅμως νά παύσει νά ἰσχύει τό «ἐν τῷ κόσμῳ». Τό ζητούμενο εἶναι καί σήμερα, νά μή ἀποκοπεῖ ἡ Ἐκκλησία ἀπό τό σύγχρονο πολιτισμό, τόν ἄνθρωπο αὐτῆς τῆς ὥρας, καί τά προβλήματα αὐτῆς τῆς στιγμῆς, ἀλλά καί νά μή ταυτισθεῖ μέ τό σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου.

Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία στάθηκε πάντα μέσα στόν κόσμο, δίπλα στό πλήρωμά της. Κι ἔχοντας χαρακτῆρα ἐπισκοποκεντρικό, φρόντιζε οἱ ἐπίσκοποί της νά μή εἶναι μακριά ἀπό τό ποίμνιο καί τά προβλήματά του. Οἱ ποιμένες της δέν εἶναι ἀπλοῖ διοικητές πού μέ τά ἐκάστοτε προσφερόμενα μέσα ἐπικοινωνίας νά μποροῦν καί ἐκ τοῦ μακρόθεν νά διοικοῦν τούς πιστούς. Ἀκόμα καί σήμερα, πού τά συγκοινωνιακά καί ἐπικοινωνιακά μέσα ἐκμηδένισαν τίς ἀποστάσεις, ἡ Ἐκκλησία διά τῶν Ἐπισκόπων της ὀφείλει νά βρίσκεται ἀνάμεσα στό λαό. Μέ τόν τρόπο αὐτό προβάλλει ἕνα πρότυπο καί μία στάση ζωῆς.

Ἀποστολή τῆς Ἐκκλησίας στόν 21ο αἰῶνα εἶναι νά ἀπελευθερώσει τό σύγχρονο ἄνθρωπο ἀπό τίς πνευματικές συγχύσεις καί τίς ἰδεολογικές ἀγκυλώσεις τῶν νεότερων χρόνων καί νά διαφυλάξει ἀνοικτό τό δρόμο τῆς ἐπικοινωνίας του μέ τόν Θεό. Εἶναι γι' αὐτό πού ἡ εὐθύνη μας γίνεται μεγαλύτερη στό σύγχρονο κόσμο. Ὅσο

ἡ πνευματική χαλαρότητα αὐξάνει, κι ὅσο ἡ σύγχυση ἐπιτείνεται, κι ὅσο, παρά τὴν πρόοδο σὲ ἄλλους τομεῖς, ὁ ἄνθρωπος κατατείνει σ' ἓνα θρησκευτικό πρωτογονισμό, ὁ ρόλος τοῦ ἐπισκόπου γίνεται σπουδαιότερος.

Ἡ παράδοση τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μας ἤθελε πάντα τὸν ἐπίσκοπο νά εἶναι ἡ συνείδηση τοῦ λαοῦ. Ἡ συνείδηση πού καταγράφει τοὺς παλμούς καὶ τοὺς στεναγμούς του, πού ἐκφράζει τοὺς πόθους καὶ τίς προσδοκίες του, ἀλλὰ καὶ πού καθοδηγεῖ πρὸς τὸ δέον καὶ τὸ ἐπιβαλλόμενο. Ὁ Μέγας Βασίλειος, ἥδη ἀπὸ τὸν 4ο αἰῶνα, παρατηρεῖ: «Ὅποιοι ἄν ᾧσιν οἱ προεστῶτες, τοιαῦτα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ τὰ ἥθη τῶν ἀρχομένων γίνεσθαι εἶωθεν».

Ἔχομεν τὴν πεποίθηση, ὅτι στό πρόσωπό σου, Πανιερώτατε, ἐκπληροῦνται οἱ πιό πάνω προϋποθέσεις. Ἡ πολύχρονη πεῖρά σου ὡς ἡγούμενου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου, ἡ ἐμπειρία τὴν ὁποία ἀπέκτησες τὰ τελευταῖα χρόνια ὡς μέλος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀλλὰ καὶ ἡ εὐρεῖα θεολογική καὶ νομική μόρφωσή σου, καθὼς καὶ οἱ πολλές ἄλλες ἀρετές σου, ἐγγυῶνται τὴν ἐπιτυχία στή νέα σου θέση, στό νοτιό ἀμπελῶνα τοῦ Κυρίου. Ἡ νεοσύστατη αὐτὴ Μητρόπολη βρίσκει στό πρόσωπό σου «ἄνδρα ἐκρίζουντα καὶ κατασκάπτοντα καὶ ἀπολλύοντα τὴν ἀσέβεια δεξιῶς, ἀνοικοδομοῦντα δέ καὶ καταφυτεύοντα τὴν εἰρήνην μετ' ἐπιστήμης», ἄνδρα «λόγῳ καὶ ἔργῳ διδασκτικόν».

Θεωροῦμε, ὥστόσο, τὴν εὐκαιρία κατάλληλη νά σοῦ ὑπενθυμίσουμε, τώρα πού οἱ εὐθύνες σου δέν θά περιορίζονται στή μικρὴ ποίμνη τῆς μοναστικῆς αὐτῆς ἀδελφότητας, ἀλλὰ θά ἐξικνοῦνται καὶ πρὸς τὸ χριστεπώνυμο πλήρωμα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κύκκου καὶ Τηλλυρίας, τὰ σχετικὰ λόγια τοῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου: «Εἰ γάρ οἰκίας τις μιᾶς προνοῶν», λέγει ὁ ἱερός αὐτός Πατήρ, (θά μπορούσε νά πεῖ «εἰ γάρ Μονῆς μιᾶς προνοῶν»), «καὶ ἰκέτας ἔχων καὶ ἐπιτρόπους καὶ οἰκονόμους, οὐδέ ἀναπνεῖ, πολλάκις, ὑπὸ τῶν φροντίδων, οὐδενός ὄντος τοῦ ἐνοχλοῦντος, ὁ οὐκ οἰκίας (ἢ Μονῆς) μιᾶς, ἀλλὰ λαοῦ ὁλοκλήρου τὴν φροντίδα ἔχων, ἐννόησον τί ὑπομένει».

Ἡ φροντίδα καὶ ἐπιμέλεια ψυχῶν, «ὑπὲρ ὧν Χριστός ἀπέθανεν», ἦταν καὶ εἶναι πάντοτε δύσκολη ὑπόθεση. Δέν συγκρίνεται μὲ ἄλλες ὑποθέσεις τῆς καθημερινότητας. Οὔτε μέ τὴν ἀπλῇ κοινωνι-

κή ἡ φιλανθρωπική δράση, οὔτε, πολύ περισσότερο, μέ τούς οἰκονομικούς σχεδιασμούς καί τίς οἰκοδομικές δραστηριότητες. Γί' αὐτό καί «τῆς ἀρχῆς ταύτης ἐπιλαβόμενος, μέμνησο τίνων ἄρχεις, τίνας ἄγεις, καί τίνι τούτων πέρι, μέλλεις λόγον ὑφέξειν. Τούς εἰκό-
νι τετιμημένους Θεοῦ καί γεγεννημένους αὐτοῦ καθ' ὁμοίωσιν», θά ποιμαίνεις ἀπό σήμερον. Γί' αὐτό καί χρειάζεται «σύνεσις καί ἐμπει-
ρία πολλή καί τρόπων ὀρθότης καί καθαρότης βίου καί μείζων ἀρε-
τή καί παρρησία μεγάλη».

Περιπτόν νά σοῦ ὑπομνήσουμε, ὅτι θά συναντήσεις πολλάκις καί τήν ἀγνωμοσύνη καί τήν ἀπειθεία καί τήν κατηγορία καί τήν ἐπίθεσι. Καί θά χρειάζεσαι μεγάλην ὑπομονήν, ὅταν θά βλέπεις καί σύ, ὅπως καί ὁ Κύριος καί οἱ Ἀπόστολοι, τούς μαθητές νά μεταβάλλονται σέ προδότες, τούς ἀδελφούς σέ ψευδαδελφούς, τούς φίλους σέ ἐχθρούς. Ξέρεις, ἴσως καλύτερα ἀπό ὅλους, ὅτι ἡ ἀστά-
θεια τῶν χαρακτήρων καί τά συμφέροντα μεταποιοῦν γρήγορα τούς καπνοῦς τῶν θυμιμάτων καί τῶν λιβανωτῶν σέ μελισσοδιώκτην πυκνόν καπνόν ἀκύρων. Ἐτοίμαζε, λοιπόν, τόν ἑαυτό σου ὄχι μό-
νον «εἰς ἀγῶνα», ἀλλά καί «εἰς θλίψιν» γιά νά μπορεῖς μαζί μέ τόν Προφητάνακτα νά λέγεις: «Ἐτοιμάσθην καί οὐκ ἐταράχθην».

Στούς ὁραματισμούς μας γιά τήν Ἐκκλησία τῆς Κύπρου, ἀποδί-
δουμε ἰδιαίτερη σημασία καί εἰδικό ρόλο στήν Ἱερά αὐτή Μητρό-
πολη. Δέν λησμονοῦμε, ὅτι ἡ Ἱερά Μονή Κύκκου, πολλές φορές
στό παρελθόν στήριξε διά τῆς προσφορᾶς της, ὄχι μόνο τῆς ὑλικῆς,
ἀλλά καί τῆς πνευματικῆς, καί ἔδωσε ὥθησι σέ πολλούς τομεῖς τῆς
ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς. Ἰδρυσε σχολεῖα, ἀνήγειρε ναούς, συνέδρα-
με ἄλλα κοινωφελῆ ἔργα, εἰσέφερε στήν κάλυψη ἐθνικῶν ἀναγ-
κῶν, ἐνίσχυσε τόν ἐθνικό ἀγῶνα. Καί σήμερα ὁραματίζομαι τήν
Ἱερά Μητρόπολη Κύκκου καί Τηλλυρίας, μαζί μέ τήν Ἱερά Ἀρχιε-
πισκοπή Κύπρου, πρωτοπόρο σέ παρόμοιους ἤ καί νέους τομεῖς τῆς
ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς πού ἐπιβάλλουν οἱ καιροί καί ἡ νέα ἐποχή.

Δέν ἐξαντλοῦνται, ὅμως, τά καθήκοντά σου, ἅγιε ἀδελφέ, μόνο
στήν πνευματική ἤ κοινωνική προκοπή καί πρόοδο τοῦ ποιμνίου
σου. Οὔτε κι οἱ ὑποχρεώσεις τῆς Μητροπόλεώς σου περιορίζονται
μόνο στήν ἀνταπόκριση στίς αὐξημένες ποιμαντικές ἀνάγκες τοῦ
καιροῦ μας. Μπορεῖ αὐτός νάναι ὁ ρόλος ποιμενάρχου σέ ἄλλες
Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες. Γιά μᾶς, ὅμως, στήν Κύπρο, καί ἰδιαίτερα

γιά σένα, πού σημαντικό μέρος τῆς Μητρόπολῆς σου βρίσκεται ὑπό κατοχὴν καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς πιστοὺς σου βρίσκονται σκορπισμένοι στοῦ ἐλεύθερο μέρος τῆς πατρίδος μας, διωγμένοι μέ τή βία ἀπὸ τίς πατρογονικές ἐστίες τους, δέν μπορεῖ ὁ ρόλος σου νά περιορισθεῖ μόνο στά καθαρῶς πνευματικά. Ὅσο ἡ πατρίδα μας βρίσκεται ὑπό κατοχὴ καὶ ὁ λαός μας πλάνης, μακράν τῶν ἐστιῶν του, δέν δικαιούμαστε νά σιωποῦμε καὶ νά μὴ ἐκφέρουμε λόγο γιὰ τό ἐθνικό μας θέμα. «Κἄν ἡμεῖς σιγήσωμεν, οἱ λίθοι κεκράζονται», μάλιστα οἱ λίθοι τῶν τάφων τῆς ἡρώϊκῆς χορείας τῶν προκατόχων μας. Τό αἷμα τοῦ προκατόχου σου ἡγουμένου Ἰωσήφ, πού σφαγιάστηκε ἀπὸ τοὺς Τούρκους τὴν 9ῃ Ἰουλίου 1821, οἱ ἀγῶνες τοῦ ὁμογάλακτου ἀδελφοῦ σου Ἐπισκόπου Μαρεώτιδος Διονυσίου, πού πέθανε στὴν ἐξορία, οἱ ὑποθήκες τοῦ Ἐθνάρχῃ Μακαρίου, κορυφαίας μορφῆς τῆς Κύπρου καὶ πνευματικοῦ τέκνου τῆς Ἱερᾶς αὐτῆς Μονῆς, εἶναι μιά συνεχὴς ὑπόμνηση τῶν εὐθυνῶν σου καὶ στὸν ἐθνικό τομέα.

Καὶ μόνον ἡ σκέψη ὅτι τὰ ἄνομα σχέδια τῶν Τούρκων πού, ξεκάθαρα, ἀποσκοποῦν πρῶτα στὴ νομιμοποίηση τῶν τετελεσμένων τῆς βίας καὶ ὕστερα στὴν κατάκτηση ὁλόκληρῆς τῆς Κύπρου, μποροῦν κάποτε νά πετύχουν, συνέχει τίς καρδιές μας. Θὰ πρέπει ὡς Ἐκκλησία νά ἐγείρουμε φωνὴν ἀγωνιστικὴν ὑπὲρ τῶν δικαίων τοῦ λαοῦ μας. Δέν θὰ καταφύγουμε, ἀσφαλῶς, σέ ἑξαλλους καὶ ἀποπνέοντες ἡρώϊκὴ μωρία λόγους. Ὅσες φορές, στοῦ παρελθόν, παρατηρήθηκε κάτι τέτοιο, πληρώσαμε βαρὺ τίμημα μέ τὴν ἐκποίηση τῶν ἱερῶν καὶ τῶν ὁσίων μας. Θὰ ἀποτρέψουμε, ὅμως, τὴν παράδοση σέ μιά παθητικὴ μοιρολατρία πού φέρει, μέ μαθηματικὴ ἀκρίβεια, στὸν ἐθνικό ὄλεθρο.

Ἄν σήμερα «ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μυκτηρισμός καὶ χλευασμός τοῖς κύκλῳ ἡμῶν» (Ψαλμ. 78, 4), ἂν «ἐσμηκρύνθημεν παρά πάντα τὰ ἔθνη καὶ ἐσμέν ταπεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ» (Προσ. Ἀζαρίου, 13), κι ἂν ἀπειλούμαστε, λίγοι ἐμεῖς, ἀπὸ τὸν ἀριθμητικό κατακλυσμὸ τῶν βαρβάρων, δέν πρέπει νά ἀποθαρρύνομαστε. Θὰ πρέπει νά παίρνουμε κουράγιο καὶ θάρρος ἀπὸ τὴ διαπίστωση ὅτι ὁ Ἑλληνισμός δέν εἶχε ποτέ τὴν εὐνοια τῶν ἀριθμῶν, κι ὅμως ὄχι μόνο ἐπιβίωσε, ἀλλὰ καὶ ἐμεγαλουργήσε. Φρόντιζε, ἅγιε ἀδελφέ, ἐπιστηρίζοντας τό προσφυγοποιημένο ποίμνιό σου

νά τοῦ ἐμπνεύσεις τήν πίστιν ὅτι «ἐπισκοπή ἐπισκέπεται ὁ Θεός ἡμᾶς καί ἀνάξει ἡμᾶς εἰς τήν γῆν ἡμῶν» (Γεν. 50, 24). Καί σ' ὅλους, πρόσφυγες καί μή, νά ἐμπνέεις τόν ζῆλον γιά συνέχιση τοῦ ἀγώνα μέχρι τή δικαίωσιν. Κι ἀκόμα, στίς καθημερινές «ἐντεύξεις σου πρὸς Κύριον», μή παραλείπεις νά παρακαλεῖς: «Κύριε, γαῖαν πατρίδα ἐλευθέρωσον, ὅπως ἴδωσι τὰ ἔθνη ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν».

Εὐλογημένε λαέ τῆς Μητροπόλεως Κύκκου καί Τηλλυρίας,

Δεχθεῖτε τήν εὐλογία τῆς Ἐκκλησίας, τήν ἔκφραση τῆς ἱκανοποίησης καί τίς εὐχαριστίες της, γιατί μέ τήν ὁμόθυμο γνώμη σας ἐπιδοκιμάσατε τήν ἐνέργεια τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καί γίνεσθε συνεργοί καί βοηθοί πολύτιμοι στήν προσπάθεια πού ἔχει ἀναλάβει. Στό πρόσωπό σας διακρίνουμε τή χαρά γιά τήν ἀπόκτηση ἀξίου ποιμενάρχου, καθὼς καί τήν ἐλπίδα γιά μείζονα πνευματική καρποφορία. Συνεργασθεῖτε μαζί του καί ὑπακούετε σ' αὐτόν, ὡς ἔχοντα τήν χάρη τῆς ἀρχιερωσύνης καί τήν φροντίδα, ἀπό τόν Θεό, τῆς διαποίμανσής σας.

Σύ δέ, ἡγαπημένε ἀδελφέ, «τὴν Σιών ἐπ' ὄρους ἀνάβηθι», ὡς ὁ εὐαγγελιζόμενος, «καί τήν Ἱερουσαλήμ», ὡς ὁ κηρύσσων, «ἐν ἰσχύι ὑψώσον φωνήν. Δεδοξασμένα», λέγων πρὸς τήν Ἐκκλησίαν, «δεδοξασμένα ἐλαλήθη περί σου ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ». Καί ἄρας τὰς χεῖράς σου εὐλόγησον τόν λαόν σου, ἀναφωνῶν: «Εἰρήνη ἐπὶ σέ, ἐπὶ τόν νέον Ἰσραὴλ τῆς χάριτος, καί σωτήριον ἔθνεσι».

«Δῶν σοι», ἀδελφέ, «Κύριος κατὰ τήν καρδίαν σου καί πᾶσαν τήν βουλήν σου πληρώσαι» (Ψαλμ. 19, 5).

Εἴησαν πολλὰ, καρποφόρα καί εὐφρόσυνα τὰ ἔτη τῆς ἀρχιερατείας σου».

Μετά τόν Μακαριώτατον προσεφώνησαν τόν Μητροπολίτην Κύκκου καί Τηλλυρίας ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἱερώνυμος Κυκκώτης ἐκ μέρους τῆς Ἀδελφότητος τῆς Μονῆς Κύκκου, ὁ κ. Μᾶρκος Ἀριστοδήμου ἐκ μέρους τῆς κοινότητος Κάμπου καί ὁ κ. Γεώργιος Διάκου ἐκ μέρους τῆς περιοχῆς Τηλλυρίας.

Ἐπικολούθησεν ὁ ἐπόμενος λόγος τοῦ νέου Μητροπολίτου:

«Δεῦτε ἅπαντες οἱ τοῦ Κύκκου φιλόθεοι μονασταί εὐφρανθῶμεν τῷ πνεύματι. Ὁ Βασιλεὺς γάρ τῶν αἰώνων, τήν ἀρετὴν ἀμειβόμενος, τήν τοῦ Κύκκου Μονήν, τήν περίβλεπτον, «ἐπ' ἄκρων τῶν ὀρέ-

ων καὶ ὑπεράνω τῶν βουνῶν -ὥς φησιν Ἡσαΐας - ὕψωσε».

Σύμπας ὁ θεοφόρος χορός τῶν τοῦ Κύκκου μοναχῶν ἐπευφράνθητι, ὅτι ἡ τοῦ Κύκκου Μονή, ἡ περίπυστος, ὁ λειμὼν ὁ εὐανθής τοῦ Πνεύματος, ὡς ἀείφωτος πυρσὸς εὐσεβείας τοῖς ἐν τῷ κόσμῳ σήμερον προβάλλεται.

Ἐξ οὐρανίων Μονῶν οἱ ἀπ' αἰῶνος πάντες ἐν αὐτῇ ἡσκηκότες καὶ οἱ κτίτορες Ἡσαΐας καὶ Ἀλέξιος αὐλῶς προσέλθετε ἡμῖν, ἐπαγαλλόμενοι, ὅτι ἴδε Κύριος ἐξ οὐρανοῦ, ὡς εὐσπλαγχνος ἐπὶ τὴν ἄμπελον ταύτην τὴν εὐκληματοῦσαν καὶ εἰς Μητρόπολιν ἀνύψωσεν. Ὅθεν εὐφῆμῳ στόματι γεραίρομεν τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ ὁμοῦ καὶ τὸν Δομήτορα. Χαῖρε, Θεογεννητορ Παντάνασσα τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα, τοῦ Κύκκου ἡ ἀντίληψις καὶ προστασία βεβαία. Μὴ ἀντανέλης τὴν ἀρωγὴν σου ἀφ' ἡμῶν, Θεόνυμφε Μητέρα, ὅτι τῇ σῇ προστασίᾳ προστρέχομεν ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ. Πληρωθῆτω τό στόμα μου αἰνέσεως, Κύριε, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου. Δόξα τῇ σῇ προνοίᾳ, ἀγαθέ. Δόξα τῇ σῇ χρηστότητι. Δόξα τῷ πρὸς ἡμᾶς σου εὐσπλάγχνῳ βουλήματι.

Μακαριώτατε,

Ἐξοχώτατε κ. Πρόεδρε τῆς Βουλῆς,

Σεβάσμιοι ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί,

Εὐσεβὲς Πρεσβυτέριον,

Ἀρχηγοὶ καὶ ἐκπρόσωποι τῶν Πολιτικῶν Κομμάτων,

Ἐξοχώτατε κ. Πρέσβυ τῆς Μητρὸς Πατρίδος,

Ἐντιμοὶ κ.κ. Ὑπουργοί, Βουλευταί, Δήμαρχοι καὶ Κοινοτάρχαι,

Κύριε Ἀρχηγέ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος Κύπρου,

Κύριε Ἀρχηγέ τῆς Ἐθνικῆς Φρουρᾶς,

Κύριε Διοικητὰ τῆς ΕΛ.ΔΥ.Κ.,

Ἀρχοντες περισπούδαστοι τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν λαοῦ,

Λαέ τοῦ Θεοῦ περιούσιε καὶ ἠγαπημένε,

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά καὶ περιπόθητα,

Τὴν συννεφιά τοῦ χειμῶνα διαδέχθηκε ἡ ἄνοιξη. Τὴν Μεγάλῃ Παρασκευῇ διαδέχθηκε ἡ Ἀνάστασις. Καὶ τίς μαῦρες ὥρες τοῦ ἀνέ-

μου καί τοῦ ζόφου καί τοῦ κλύδωνος τῆς Ἐκκλησίας μας διαδέ-
χθηκε ἡ νηνεμία, ἡ γαλήνη, ἡ ἡρεμία, καί τό οὐράνιο τόξο - εὐλο-
γία τῶν οὐρανῶν - πάμφωτο τήν περικοσμεῖ.

Οἱ πληγές, τίς ὁποῖες ἄνοιξε ἡ πρόσφατη δεινή κρίση τῆς
Ἐκκλησίας μας, ἐπουλώνονται.

Ὁ ἐρεθισμός τῶν πνευμάτων, πού συνετάραξε τήν Κυπριακή
Ἐκκλησία καί τή συνείδηση τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ μας, κατέπαυσε.

Ὁ δαιμονικός ἐγωισμός ἐνταφιάστηκε, καί ἡ ἀείποτε κλονιζο-
μένη, ἀλλά οὐδέποτε καταβαλλομένη, Ἐκκλησία μας ἐπανευρίσκει
τόν εὐδιο λιμένα της, πρὸς χαρά καί ἀγαλλίαση τοῦ Χριστεπωνύ-
μου πληρώματος, ἀλλά καί πρὸς ἀπογοήτευση τῶν πολέμιών της, οἱ
ὁποῖοι ἐπικαίροντες «ἐκρότησαν χεῖρας ἐκ χαιρεκακίας», πιστεύσαν-
τες ὅτι ἡ Ἐκκλησία καί τό κύρος τῆς Ἱεραρχίας της ἐπλήγησαν θα-
νάσιμα.

Σήμερα, ὑπὸ τό ἐλπιδοφόρο φῶς τῆς προοπτικῆς τῆς αὔριον,
ὅλοι οἱ Ἱεράρχες μέ ἐπικεφαλῆς τόν Προκαθήμενό μας, ἐν πνεύ-
ματι ἀδελφικῆς ἀγάπης καί ἀμοιβαίας συγχωρήσεως ἐπανακαταρτί-
ζουμε τήν ἐνότητά μας, ὑποσχόμενοι νά μή ξανακυλήσουμε ποτέ
στό δρόμο τῆς διχονοίας, γιατί ὁ λαός μας δέν μπορεῖ νά ἀντέξει
ἄλλους διχασμούς καί ἀντιπαλότητες. Καί ἡ ὑπόσχεσή μας αὕτη ἄς
θεωρηθεῖ ὡς ἡ πλέον ἔμπρακτη συγγνώμη μας γιά τό σκανδαλισμό
τοῦ λαοῦ μας, πού ὅλοι μας προκαλέσαμε.

Ὅλοι οἱ Ἱεράρχες, «τά μέν ὀπίσω ἐπιλανθανόμενοι, τοῖς δέ
ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενοι» (Φίλιπ. γ' 13), κατά τήν προτροπή τοῦ
Ἀποστόλου Παύλου, διαλεγόμεθα ἐν ἀγάπῃ πρὸς ἀλλήλους γιά
τήν κανονική ἐκκλησιαστική ἀναδιοργάνωση καί ἀναδόμηση πρὸς
τό συμφέρον τοῦ εὐσεβοῦς πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας μας. Δια-
λεγόμεθα ἐν ἀγάπῃ πρὸς ἀλλήλους, γιά νά ἰσχυροποιήσουμε μέ τή
συναντίληψη καί τήν ὁμοψυχία μας τή φωνή τῆς Ἐκκλησίας στά
δρώμενα τῆς ἐποχῆς μας, γιά νά δώσουμε ἐν μέσῳ τοῦ κόσμου νέα
μαρτυρία τοῦ Σταυροῦ καί τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου.

Ἐπιβάλλεται σήμερα, ὅπως καί σέ κάθε ἐποχή, ἡ Ἐκκλησία μας
ἐνωμένη νά ἔχει ἐπάρκεια καί ὁρμή καί δυναμισμό, γιά νά εἶναι σέ
θέση νά φρουρεῖ, ἀλλά καί νά ἐπαυξάνει, τό θησαυρό τῆς πνευμα-
τικῆς διαθήκης, τήν ὁποία ἀπό τόν Κύριο παρέλαβε.

Μέσα στα πλαίσια αυτά ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας μας, πρὸς μείζονα τοῦ Χριστεπωνύμου πληρώματος ὠφέλεια, συνέστησε νέες Μητροπόλεις καὶ Ἐπισκοπές. Συνέστησε δέ καὶ αὐτοτελῇ Μητρόπολιν ἐπωνυμουμένη «Ἱερά Μητρόπολιν Κύκκου καὶ Τηλλυρίας», μέ ἔδρα τὴν Ἱερά Μονὴ Κύκκου καὶ κατὰ τόπο ποιμαντικὴ ἀρμοδιότητα τίς γειτνιάζουσες πρὸς τὴν Μονὴ κοινότητες καὶ κοινότητες τῆς περιοχῆς Τηλλυρίας.

Οὐσιαστικά ἡ Ἱερά Σύνοδος προήγαγε σέ Μητρόπολιν τὴν Ἱερά, Βασιλική καὶ Σταυροπηγιακὴ Μονὴ Κύκκου, τὸ ὀχυρὸ τοῦτο τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ πνεύματος, πού προσπαθεῖ πάντοτε μέ ἀναπεπταμένες τίς πνευματικές της κεραῖες νά συλλαμβάνει τὴν Ὁρθόδοξη σκέψη στὶς σύγχρονες διαστάσεις της καὶ νά ἀναπτύσσει τὸ ἔργο της σ' ὅλη τὴν κλίμακα τοῦ Εὐαγγελίου, ὡς θεωρητικῆς καὶ πρακτικῆς ζωῆς.

Ἡ μητροπολιτικὴ ἀξία, πού προσδίδεται σήμερα στὴν ἱστορικὴ τοῦ Κύκκου Μονή, εἶναι κατάκτηση τῆς μακραίωνης ἱστορίας της καὶ τοῦ ἔνδοξου παρελθόντος της, ἀλλὰ καὶ τῆς συνεχῶς καταβαλλόμενης σήμερα δημιουργικῆς προσπάθειάς της νά ἀπαντήσῃ ἀποδοτικώτερα στὴ θεία της κλήση καὶ νά ἀνταποκριθεῖ πληρέστερα στὴν κοινωνικὴ καὶ ἐθνικὴ της ἀποστολή.

Φιλόχριστη ὁμήγυρη,

Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως, εὐεργετηθέντες μέχρι σήμερα ἀπὸ τὸν εὐεργέτη πάντων τῶν ἀνθρώπων τριαδικό Θεό καὶ ἀπὸ τὴν Ἀγία Του Ἐκκλησία, αἶνο καὶ δοξολογία ἀναπέμπουμε πρὸς τὸ ὑπερύμνητο ἅγιο ὄνομά Του, γιατί καὶ πάλιν ἐπέβλεψε ἐπὶ τὴν ταπείνωσή μου καὶ ἐτύχαμε καὶ τούτου τοῦ θείου ἐλέους, νά ἀνυψῶσαι τὴ μετριότητά μου στὸ ὕψος τοῦ μητροπολιτικοῦ ἀξιώματος πρὸς διαθέρμανση καρδιῶν καὶ σωτηρία ψυχῶν, ὑπὲρ τῶν ὁποίων ὁ Θεάνθρωπος ἀπέθανε.

Ἐνῶ μέχρι σήμερα μέ τὴν ποιμαντορικὴ μας ἀδυναμία ἐποιμαίναμε τὸ τοῦ Κυρίου θεοσεβές μοναχικὸ ποίμνιο τῆς μοναστικῆς Ἀδελφότητος τῆς Τροφῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου, ἐγκαρδίως φιλοῦντες αὐτό καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἀντιφιλούμενοι, ἡ μεγάλη βουλή καὶ πρόνοια τοῦ Θεοῦ μέ τὴν εὐμενῆ ψῆφο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τὴν κοινὴ καὶ ὁμόφωνη ἐκλογὴ κλήρου καὶ λαοῦ μέ καλεῖ νά κλίνω ἐκ

νέου τόν αὐχένα καί νά ἀνέβω ἐκ τρίτου τίς βαθμίδες τοῦ ἱστορικοῦ τούτου θρόνου καί νά ἀναλάβω τή διαποίμανση τῆς ἄρτι συσταθείσης νέας Μητροπόλεως Κύκκου καί Τηλλυρίας.

Ὁμολογοῦμε, καί δέν ἀποκρύπτουμε, ὅτι δέος καί φόβος συνέχει τήν ψυχή μας, ἀναμετρώντας τό ὕψος τῆς νέας διακονίας καί τήν ἀνεπάρκεια τῶν ἡμετέρων σωματικῶν καί πνευματικῶν δυνάμεων, ἀλλά οὐδόλως ξεχνῶ τήν προειδοποίηση τοῦ Κυρίου ὅτι «ὁ θεὸς τήν χειρα ἐπ' ἄροτρον καί στρέφων εἰς τά ὀπίσω οὐκ εὐθετός ἐστιν εἰς τήν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ».

Τά ἀγκάθια καί οἱ σταυροὶ δέν μᾶς ἀποθαρρύνουν, γιατί πειστική καί παρήγορη πάντοτε θά ἦχεῖ στά ὦτα μου ἡ φωνή τοῦ Κυρίου: «Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδιά, μηδέ δειλιάτω» (Ἰωάν. ιδ' 27). Μὲ τή χάρη τοῦ Παναγίου καί τελεταρχικοῦ πνεύματος, τοῦ τὰ ἀσθενῆ θεραπεύοντος καί τὰ ἐλλείποντα πανσόφως καί ἀκαταλήπτως ἀναπληροῦντος, ἀναλαμβάνουμε μέ σθένος τοὺς οἴακες τῆς ἀρτιγενοῦς Μητροπόλεως Κύκκου καί Τηλλυρίας, καί διαβεβαίωση δίνουμε ὅτι πᾶσαν θά καταβάλουμε προσπάθεια γιά πιστή καί ἀφωσιωμένη διακονία.

«Μικρόν ποίμνιον» ἀναμένει τήν μέριμνα καί φροντίδα μας, ὅμως δέν ἀγνοοῦμε τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου στό κατά Λουκᾶν Εὐαγγέλιο: «Μὴ φοβοῦ τό μικρόν ποίμνιον, ὅτι εὐδόκησεν ὁ Πατήρ ὑμῶν δοῦναι ὑμῖν τήν βασιλείαν». Πρὸς τό ὀλίγο καί τό μικρό ἀποκαλύφθηκαν κατὰ τήν Πεντηκοστή τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ. Τό ὀλίγο καί τό μικρό γίνεται ἀπειράριθμο στά χέρια τοῦ Θεοῦ. Ὁ μόνος πολὺς καί ὁ μόνος μέγας εἶναι Ἐκεῖνος, ὁ ἐπέκεινα πάσης ἀριθμολογίας, ὁ τὰ πάντα δυνάμενος Χριστός. Ἡ δύναμη τοῦ Πνεύματος δέν εἶναι μέ τὰ μεγάλα μεγέθη τῶν ἀριθμῶν. Ὁ ἴδιος ὁ Κύριος διαβεβαιώνει στό κατά Ματθαῖον Εὐαγγέλιο: «Οὗ γάρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τό ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσφ αὐτῶν» (Ματθ. ιν' 20). Πολύ περισσότερο ὅταν πλείονες τῶν δύο ἢ τριῶν εἶναι συνηγμένοι στό ὄνομά Του, τότε εἶναι Ἐκεῖνος παρών, ἐμπνέων, ἐλέγχων, ὁδηγῶν, καί κατευθύνων ὅλους πρὸς πλήρωση τοῦ ἁγίου θελήματός Του. Τήν ἐν χρόνῳ ἱστορία τήν γράφει ὁ ἄχρονος Θεός.

Ἐγκαινιάζοντες σήμερα τήν ἐν μέσφ ὑμῶν ταπεινὴ ποιμαντορία μας, δέν προτιθέμεθα νά ἐπεκτείνουμε τό λόγο σέ ἔκθεση λεπτο-

μερειῶν τοῦ προγράμματος, τό ὁποῖο θά ἀκολουθήσουμε. Γιατί, ὅπως πολύ σωστά λέχθηκε, γιά τούς ποιμένες ἕνα πρόγραμμα ὑπάρχει, τό αἰώνιο πρόγραμμα τῆς Ἐκκλησίας, τό ὁποῖον ἀπό τῆς Πεντηκοστῆς παρέλαβε. Τό πρόγραμμα αὐτό τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας θά ἀκολουθήσουμε καί ἐμεῖς, ὀρθοτομοῦντες τό λόγο τῆς ἀλήθειας, ὅπως τόν παρέλαβε, τόν διαφύλαξε, τόν διατύπωσε, τόν ἐρμήνευσε, καί τόν βιώνει ἡ Μία, Ἁγία, Καθολική καί Ἀποστολική Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, τηροῦντες συγχρόνως καί τίς ἱερές παραδόσεις καί τά ἐκκλησιαστικά θέσμια, ὅχι ὅμως σάν ἀπλοῖ φύλακες κάποιου μουσειακοῦ θησαυροῦ, γιατί ὁ θησαυρός τῆς ὀρθοδόξου πίστεως καί παραδόσεώς μας δέν εἶναι στατική ἀξία, ἀλλά θεία ἀξία δυναμική. Ἡ Ἐκκλησία δέν εἶναι ἕνας νεκρός κανόνας πίστεως καί βίου. Ὅπως καί ὁ Κύριός της, δέν εἶναι παρελθόν. Εἶναι πάντοτε παρόν. Εἶναι Ἐκκλησία, πορευομένη μέσα στό χρόνο. Εἶναι Σῶμα Χριστοῦ, τό ἀναστημένο, τό ζωντανό, τό ἄφθαρτο Σῶμα Χριστοῦ, παρόν καί, κινούμενο μέσα στόν κόσμο τῆς φθορᾶς καί τοῦ θανάτου, ἀνάσταση καί ζωή καί ἀφθαρσία χαριζόμενο. Ἡ μεγάλη ἀπειλή τῆς Ἐκκλησίας εἶναι, ὅταν αὐτή καταφεύγει στήν κινδυνώδη ἀσφάλεια τῆς στατικότητας, καί ἀρνεῖται νά ἐπανέλθει στό ὑπερῶ τῆς Πεντηκοστῆς, στήν ἀνανέωση, στήν ἀνασύntαξη, στήν ἀναδιάρθρωση, στήν ἀναδιοργάνωση καί ὁμαλή λειτουργία τοῦ Σώματός της.

Κατά τόν ἱερό Χρυσόστομο: «Ἡ Ἐκκλησία οὐδέποτε γηρᾷ, ἀεὶ δέ ἀκμάζει». Γιά νά εἶναι, ὅμως, ἀκμάζουσα ἡ Ἐκκλησία, ὀφείλει, χωρίς νά παύσει νά εἶναι Σῶμα Χριστοῦ καί κοινωνία θεώσεως, νά παρακολουθεῖ μέ στοργή τήν ἐπικαιρότητα τῆς στιγμῆς καί νά χρησιμοποιεῖ τίς ἐκάστοτε ἐκφάνσεις τοῦ πολιτισμοῦ καί τοῦ κοινωνικοῦ βίου ὡς «ὀστράκινα σκεύη», στά ὁποῖα θά ἐμβάλλει τόν οὐράνιο θησαυρό. Γιατί ὁ ἴδιος ὁ Χριστός εἶπε: «Οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκούς παλαιούς... ἀλλά οἶνον νέον εἰς ἀσκούς καινοὺς βλητέον» (Μάρκ. β' 22).

Μέσα σ' αὐτή τήν προοπτική θά ἐρμηνεύω, μέ ἔργα καί ὅχι μέ λόγια, τίς ἐντολές τοῦ Χριστοῦ καί τά παραγγέλματα τοῦ Εὐαγγελίου, καί θά ἐργάζομαι γιά τόν ἐν Χριστῷ καταρτισμό τοῦ ἐμπιστευθέντος σ' ἐμὲ ποιμνίου.

Αἶροντας τό σταυρό ὡς λάβαρο θριάμβου, θά κηρύττω Χριστό

«Ἐσταυρωμένον καί Ἀναστάντα, Θεοῦ δύναμιν καί Θεοῦ σοφίαν», ἐνῶ παράλληλη θά εἶναι ἡ προσπάθειά μου γιά τήν κοινωνικοποίηση τοῦ Εὐαγγελίου. Μέ θέρμη, δηλαδή, ἀποστολική θά φέρνω ἀναλλοίωτο τό Εὐαγγελικό μήνυμα μέσα στή σημερινή ἐρειπωμένη ἀπό ἀξίες, ἀρχές καί ἰδανικά κοινωνία, μέ σύγχρονους ὅμως τρόπους μεταφορᾶς καί μετάδοσής του, καί, ἐμπνευσμένος ἀπό τό φῶς τῆς πατερικῆς παράδοσης θά προσαρμόζω τό ποιμαντικό μου ἔργο στίς πιεστικές ἀναζητήσεις τῆς σύγχρονης ἐποχῆς καί μέ σοβαρότητα καί ὑπευθυνότητα θά ἐρευνῶ καί θά κατανοῶ τά προβλήματα τοῦ σημερινοῦ ἐγκοσμιο-κρατούμενου ἀνθρώπου.

Οἱ νέοι καί τά προβλήματά τους (ναρκωτικά, ἔιτζ, ἀνεργία, βία, ἔγκλημα, ψυχαγωγία) θά εἶναι στίς προτεραιότητές μου.

Ἡ τρίτη ἡλικία, οἱ πάσχοντες, οἱ ἀναξιοπαθοῦντες, ἡ οἰκογένεια, καί δῆ ἡ πολύτεκνη, ἡ παιδεία, ἡ ἱστορία, οἱ θεσμοί, τό δημογραφικό πρόβλημα, οἱ αἰρέσεις, ἡ προστασία τοῦ περιβάλλοντος, ἡ ἰσοπεδωτική παγκοσμιοποίηση, ἡ κρίση τοῦ Πολιτισμοῦ μας, οἱ μετανάστες, ἡ ἄρση τῶν φυλετικῶν διακρίσεων, τό ἐθνικό μας πρόβλημα καί ἄλλα θά ἀποτελοῦν πεδίο δράσης τῆς ποιμαντικῆς μας διακονίας.

Σ' ὅλα τά μεγάλα ζητήματα πού ἀπασχολοῦν τό σημερινό ἄνθρωπο, τόσο στήν προσωπική, οἰκογενειακή, κοινωνική καί ἐθνική του διάσταση, ὅσο καί μέσα στό διορθόδοξο, διαχριστιανικό καί διεθνές περιβάλλον θά ἔχουμε ὑπεύθυνη γνώμη καί θέσεις.

Τό ἔργο μας, δηλαδή, θά εἶναι ὀργανικά ἐντεταγμένο στό καθόλου ἔργο τῆς Ἐκκλησίας μας, καί ἡ προσφορά μας (ὅχι ἡ διαποίμανσή μας) δέν θά περιορίζεται μόνο ὑπέρ τῶν τέκνων τῆς ἰδίας ἡμῶν δικαιοδοσίας, ἀλλά θά εἶναι προσφορά ὑπέρ ὁλοκλήρου τοῦ λαοῦ μας. Ἀλλωστε μέσα στήν Ἐκκλησία οἱ ἐπί μέρους ποιμένες γνωρίζουμε ὅτι τό ποίμνιο εἶναι ἅτμητο ὡς τοῦ ἐνός Ἀρχιεπίσκοπος Χριστοῦ Σῶμα καί κληρονομία.

Ἐπειδή, ὅμως, κατά εὐτυχῇ συγκυρία, ἡ σημερινή ἡμέρα ἐορτάζεται ὡς ἡμέρα τῆς πολύτεκνης μάνας, δέν θά μπορούσα νά προσπεράσω σιωπηλά τό γεγονός αὐτό. Ἀπό τοῦ βήματος τούτου, διακηρύττω, ὅτι οὐδέποτε θά γνωρίσω τό δισταγμό καί δέν θά ταλανιστῶ ἀπό ὁποιοδήποτε σκεπτικισμό ἀπέναντι στό ἠθικό χρέος πρὸς

τὴν τεκνογονοῦσα καὶ τεκνοτροφοῦσα Κύπρια μάνα. Ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου διαβεβαιῶνω, ὅτι ἔντονη θὰ εἶναι ἡ παρουσία καὶ συνεχὴς ἡ ἀρωγὴ τῆς Μητροπόλεως Κύκκου καὶ Τηλλυρίας πρὸς τὴν Κύπρια μάνα, πού σκόρπισε ζωὴ καὶ ἀποκόμισε θάνατο, πού μέσπαραγμὸ ψυχῆς εἶδε τὰ τέκνα τῆς νὰ θυσιάζονται ἢ ἀκόμη χειρότερο νὰ ἀγνοοῦνται, ἀλλὰ μέσα στό θρῆνο καὶ τό σπαραγμὸ τῆς, σάν ἄλλη Σπαρτιάτισσα ὑψώνεται ὀρθία στή μεγαλωσύνη τῆς καὶ ἀκαταμάχητη στή δοκιμασία τῆς, σύμβολο πίστεως, ἐλπίδας, ἀγώνα καὶ δικαίωσης.

Κατὰ τὴν ἱερή, ὅμως, αὐτὴ ὥρα τῆς ἐγκαθιδρύσεώς μου, αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκη νὰ στρέψω τὴ σκέψη μου καὶ τὴν καρδιά μου πρὸς τό προσφιλὲς λογικὸ ποίμνιό μου, τὸν εὐαγγῆ κλῆρο καὶ τό θεόλεκτο λαό, τίς πολύτιμες ψυχές, πού μοῦ ἐμπιστεύθηκε ὁ Θεός.

Ἀγαπητοὶ συμπρεσβύτεροι,

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Εἶχα τὴν εὐκαιρία νὰ σᾶς γνωρίσω ἀπὸ κοντά καὶ αὐτόπτης μάρτυρας νὰ γίνω τῆς θεοσέβειας καὶ τῆς ἀγάπης καὶ τῆς φιλοτιμίας σας. Ἀπὸ σήμερα, ὅμως, εἰσέρχομαι στό ἄκραντο μυστήριό τῆς ἀγίας διακονίας τῶν ψυχῶν σας. Ἀπὸ σήμερα θὰ εἶμαι ὁ νόμιμος καὶ κανονικὸς εὐαγγελικὸς ποιμένας καὶ πατέρας πνευματικὸς ὅλων σας. Ἀπὸ σήμερα θὰ ἀποτελεῖτε τό ἀντικείμενο τῶν προσευχῶν καὶ τῆς ποιμαντικῆς μου εὐθύνης.

Ὡς ἀντίδωρο ταπεινὸ τῆς δικῆς σας ἀγάπης θὰ ἀντιπροσφέρω πάντοτε τὴ διακονία μου, μὴ φειδόμενος κόπων καὶ θυσιῶν. Ἀκλινὴς καὶ εὐθύβολος θὰ ἐκδηλώνεται ἡ προσπάθειά μου νὰ ἀναδειχθῶ ἀντάξιός τῆς ἐμπιστοσύνης σας, καὶ ἀνύστακτὴ θὰ εἶναι ἡ φροντίδα μου γιὰ τὴν ἡθικὴ καὶ πνευματικὴ πρόοδό σας.

Πρὸς ἐσᾶς τοὺς ἄμεσους συνεργάτες μου, τοὺς φιλόχριστους μοναχοὺς καὶ εὐλαβέστατους κληρικοὺς ἀπευθυνόμενος, σᾶς διαβεβαιῶνω, ὅτι στό πρόσωπό μου θὰ ἔχετε πάντοτε τὸν στοργικὸ Ἐπίσκοπό σας, πρόθυμο σύμβουλο καὶ ὁδηγὸ καὶ παραμυθητή, ἀλλὰ καὶ ἄγρυπνο ἐπόπτη τῆς ἀκριβοῦς καὶ ἱεροπρεποῦς καὶ εὐόρκου ἐκπληρώσεως τῶν ἱερῶν καθηκόντων σας.

Πρὸς τό φιλόθεο λαό τῆς Ἐπαρχίας μου τοῦτο μόνο λέγω, ὅτι στό πρόσωπό μου θὰ βρεῖτε ἀγάπη πατρικὴ καὶ ἐνδιαφέρον ἀληθι-

νό καί ἀνεξάντλητο γιά ὅλα τά προβλήματα σας.

Γνωρίζω, ὅτι ἔχετε ἀνάγκη ἀπό τήν ἔμπρακτι ἀγάπη καί ὄχι ἀπό τήν ἀπραξία τῶν λόγων καί τῶν ὑποσχέσεων καί τήν κατά τό Μέγα Βασίλειο «ἀδάπανον εὐλάβειαν». Γί' αὐτό καί διαβεβαίωση δίνω, ὅτι μέ ἄγρυπνο πάντοτε τό λύχνο τῆς ψυχῆς καί τῆς συνείδησής μου θά βιώνω τήν ποιμαντική μου δράση ὡς θυσιαστική ἀγάπη, καί ἀθόρυβα θά ἐργάζομαι πρὸς ἐπούλωση τῆς κοινωνικῆς δυστυχίας. Θά εἶμαι κοντά σας. Θά ἀκουμπῶ πάνω στόν πόνο σας. Θά συμπορεύομαι μαζί σας καί θά συμμερίζομαι τά προβλήματα σας, μέτοχος στίς χαρές καί στίς θλίψεις σας. Ἐχοντας πάντοτε κατά νοῦν τοὺς λόγους τοῦ Ἀποστόλου Παύλου «καί ἐάν παραδῶ τό σῶμα, ἵνα καθήσομαι, ἀγάπην δέ μή ἔχων, οὐδέν ὠφελοῦμαι», θά ποιῶ τό ἔλεος πρὸς τοὺς πονεμένους, τοὺς τεθλιμμένους, τοὺς πάσχοντες καί δυστυχισμένους. Ἀπό τήν καρδιά μου ποτέ δέν θά λείπει ὁ ἅγιος ἄρτος τῆς ἀγάπης. Ραψφδόν τῆς ἀγάπης καί τῆς πρὸς τόν πλησίον βοήθειας θά καταστήσω τόν ἑαυτό μου. Σαμαρείτης φιλάνθρωπος, καί ὄχι Λευΐτης ἄσπλαχνος, θά εἶμαι. Γιατί ἡ φιλάνθρωπία εἶναι προέκταση καί συμπλήρωση τοῦ πνευματικοῦ ἔργου καί τῆς μυστηριακῆς διακονίας τῆς Ἐκκλησίας, τῆς Ἐκκλησίας πού ὡς Σῶμα Χριστοῦ συνεχίζει τό ἀπολυτρωτικό ἔργο τοῦ Θεανθρώπου, ὁ ὁποῖος «διῆλθεν εὐεργειῶν καί ἰώμενος πάντας», καί ὁ ὁποῖος μᾶς ἄφησε ὡς διαθήκη τῇ διαβεβαίωσή του: «Ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνί τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε».

Παράλληλα, ὅμως, πρὸς τά ἐξυψωτικά χριστιανικά παλαίσματα εἶναι καί τά ἐθνικά, γι' αὐτό καί πάντοτε θά ζῶ μέ τό πάθος τῆς ἀγωνίας τοῦ μαρτυρικοῦ ποιμνίου μου καί τοῦ λαοῦ μας, καί θά ἐργάζομαι γιά τή θεοφιλῆ καί ἐθνωφελῆ δρομολόγηση τῆς κατά Κύκκο καί Τηλλυρία Ἐκκλησίας καί κοινωνίας. Μέ ἱερό ἐνθουσιασμό καί δημιουργικό παλμό θά ἐργάζομαι γιά τήν οὐρανοποιοῦσα ἠθική τοῦ Εὐαγγελίου, ἀλλά καί θά ἐκδαπανοῦμαι καθημερινά στόν ἀγῶνα γιά τά δίκαια τοῦ λαοῦ μας. Γιατί πίστη στό Γολγοθᾶ σημαίνει πίστη πρὸς τήν Ἀλήθεια, καί τή Δικαιοσύνη, καί τήν Ἐλευθερία.

Δέν μοῦ διαφεύγει τό γεγονός, ὅτι τό λογικό ποίμνίό μου, τόσο τῶν κοινοτήτων τῆς περιοχῆς Κύκκου, ὅσο καί τῆς μαρτυροστόλι-

στις Τηλλυρίας βιώνουν μέ τόν πιό σκληρό τρόπο τά ἀποτελέσματα τῆς τουρκικῆς εἰσβολῆς τοῦ 1974. Ἰδιαίτερα ἡ πολιορκημένη Τηλλυρία γιά τριάντα δύο τώρα χρόνια εἶναι μόνη μέ τό Θεό καί τόν ἑαυτό της, ἀποκλεισμένη ἀπό τόν υπόλοιπο κόσμο, ἀλλά σέ πείσμα τῶν καιρῶν καί τοῦ παραλόγου τῆς ἐποχῆς μας στέκεται ὀρθή στό χρέος της καί δέν ὑποτάσσεται στήν ἄθλια κατοχή. Οἱ Ἕλληνες τῆς Τηλλυρίας, μέ τήν ἀσφυξία τῆς πολιορκίας ἀπό τίς κατοχικές δυνάμεις νά περισφίγγει τό λαιμό τους, παραμένουν ὀρθοί καί ἀλύγιστοι στή γῆ τῶν πατέρων τους, τήν ποτισμένη μέ αἷμα ἡρώων καί зуμωμένη μέ δάκρυα καί ἰδρώτα, εὐαγγελιζόμενοι «ὡς ἀστήρ ἐωθινός ἐν μέσῳ νεφέλης» τήν ἔλευση τοῦ ἐθνικοῦ μας λυτρωμοῦ. Οἱ μαρτυρικοί Ἕλληνες τῆς Τηλλυρίας, «ἐλεύθεροι πολιορκημένοι» κατὰ κυριολεξία, παραμένουν στά χωριά τους ἀγέρωχοι καί ἄφοβοι, στέλλοντας τό μήνυμα στούς ἐγκλωβισμένους ἀδελφούς μας τῆς αἰματοβαμμένης καί σκλαβωμένης Καρπασίας νά μή σκιάζονται στά σκότη, γιατί «ἡ λευτεριά, σάν τῆς αὐγῆς τό φεγγοβόλο ἀστέρι, τῆς νύκτας τό ξημέρωμα θά φέρει».

Ὡς Ἱεράρχης, λοιπόν, τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία θεωρεῖ τόν ἄνθρωπο ὡς τήν ὑπέριστη ἀξία τοῦ κόσμου καί τοποθετεῖ τό βαθύτερο νόημα τῆς ζωῆς του στήν ἐλευθερία, ἀκατάβλητος θά εἶμαι ἀγωνιστής τῶν ἱστορικῶν δικαίων τοῦ λαοῦ μας, καί ἐνθουσιώδης ἐμπυκωτής, πού θά ἀναφλογίζω τίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων μέ τό γνήσιο καημό τῆς ἐλευθερίας. Πάντοτε θά ἐνισχύω τήν ἀκαταμάχητη ἐνότητα τοῦ λαοῦ μας, καί θά θερμαίνω τήν ἀποσταμένη ἐλπίδα του, καί θά τονώνω τήν ἀπόφασή του νά μή ὑποταθεῖ καί νά μή ἐνδώσει, μέχρι τήν τελική του δικαίωση. Μέχρι πού νά βγεῖ ἀπό τή σκιά θανάτου στό ὑπερήφανο φῶς τῆς ἐλευθερίας. Μέχρι πού νά καρποφορήσουν οἱ προσπάθειες, πού καταβάλλονται, γιά μιᾶ λύση στό ἐθνικό μας πρόβλημα δίκαιη, λειτουργική καί βιώσιμη, πού θά ἐπανενώνει πραγματικά τήν Κύπρο σ' ἓνα ἐλεύθερο, ἀνεξάρτητο, ἐνιαῖο καί δημοκρατικό κράτος, μέσα στό ὁποῖο Ἕλληνοκύπριοι καί Τουρκοκύπριοι, Μαρωνῖτες, Ἀρμένιοι καί Λατῖνοι θά ζοῦμε μαζί εἰρηνικά καί ἀδελφωμένα, μέσα σέ συνθήκες ἀσφάλειας, ἐλευθερίας, ἰσότητας, εἰρήνης καί δικαιοσύνης, χωρίς κατοχικούς στρατούς, συρματοπλέγματα καί ἐποίκους, καί μέ κατοχυρωμένα τά ἀνθρώπινα δικαιώματα γιά ὅλους τούς νόμιμους

κατοίκους αὐτοῦ τοῦ τόπου.

Γιὰ τόν κυπριακό ἑλληνισμό ἡ κατεχόμενη γῆ του εἶναι ἡ πανίερη ἐστία του, εἶναι μιά διάσταση τοῦ ἑαυτοῦ του, εἶναι ὑπόμνημα ἀείζωο τῆς τρισεχθροῦς ἱστορίας του, καί αἰμάσσει ἡ ψυχὴ του ἀπὸ τὴ συνεχιζόμενη τουρκικὴ κατοχή, γι' αὐτό καί, ὅσο τό πολυαιώνιο δουλικό σκότος θά συνεχίζει νά ἐξαπλώνεται ἀπὸ τίς ἄλλοτε λαμπρές, καί τώρα ἐзоφωμένες, κορυφές τοῦ Πενταδακτύλου καί νά σκεπάζει, σάν μαῦρος νεκρικός μανδύας, τὰ τουρκοπατημένα βόρεια ἐδάφη μας, θά ἀγωνίζεται μέσα ἀπὸ τοὺς θεμιτοὺς δρόμους τοῦ διεθνοῦς δικαίου, καί μέ ἄγρυπνο συναντιλήπτορα τόν μόνο ἀνδιοτελῆ καί ὁμόψυχο συμπαραστάτη μας, τὴν αἰώνια Ἑλλάδα, γιὰ μιά λύση, πού θά ἐξασφαλίζει τὴν ἐπιβίωση τῆς Κύπρου καί τὴ συνοχή τῆς ζωῆς της μέ τὴν ὑπερτρισεχθρὴ ἱστορία της.

Κανένα ἄλλο ἀγαθὸ δέν ποθεῖ μέ τόση σφοδρότητα ὁ Κυπριακός Ἑλληνισμός, ὅσο τὴν ἐπανεκτίκαση τῆς πατρίδας μας καί τὴν εἰρηνικὴ συνύπαρξη καί ἁρμονικὴ συμβίωση μέ τοὺς Τουρκοκύπριους συμπατριῶτές μας. Ἡ εἰρηνικὴ συνύπαρξη, ὅμως, καί ἡ ἁρμονικὴ συμβίωση πρέπει νά θεμελιώνονται πάνω στή δικαιοσύνη. Ὁ θρίαμβος τῆς εἰρήνης ἐπιτυγχάνεται, ὅταν αὐτὴ συγκαταβιώνει μέ τὴν ἐλευθερία, τὴ δικαιοσύνη, τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα καί τὴν ἀξιοπρέπεια τοῦ ἀνθρώπου.

Εἰρηνικὴ συνύπαρξη καί ἁρμονικὴ συμβίωση μέσα σέ μιά ἐπανεκτίκαση, ἐλεύθερη καί ἀνεξάρτητη Κύπρο, ναί. Συγκάτοικοι τῆς ἐλευθερίας καί τῆς ἀγάπης, ναί. Ἀρνούμαστε, ὅμως, τὴν ἐκποίηση τῆς ἱστορίας καί τοῦ πολιτισμοῦ μας. Ἀρνούμαστε νά γίνουμε ἓνα παλίμψηστο τῆς Ἱστορίας.

Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας, πού στή διαχρονικὴ της πορεία ἐπέκρινε μέ δριμύτητα τίς φυλετικές, πολιτιστικές καί θρησκευτικές διακρίσεις, καί ἀγωνίστηκε νά ἐμποδίσει τὴ διάβρωση τῶν ἐθνῶν ἀπὸ τό δηλητήριο τοῦ φανατισμοῦ, τοῦ σοβινισμοῦ, τοῦ ρατσισμοῦ καί τῆς μισαλλοδοξίας, θά διατηρεῖ πάντοτε διαύλους ἐπικοινωνίας μέ τοὺς Τουρκοκύπριους συμπατριῶτες μας, στήν προσπάθεια νά οἰκοδομήσουμε ἀπὸ κοινοῦ μιά ἐλεύθερη, ἀνεξάρτητη, ἐνωμένη καί δημοκρατικὴ πατρίδα, μέσα στήν ὁποία θά ἐδραιώνονται οἱ κοινωνικές καί ἠθικές ἀξίες τῆς ἀγάπης, τῆς εἰρήνης, τῆς δικαιοσύνης, τῆς ἐλευθερίας, τῆς δημοκρατίας, τῆς ἰσονομίας καί ἰσοπολιτείας.

Ὅσο, ὅμως, τό ξίφος τοῦ Ἁπίλλᾳ θά εἶναι μπηγμένο στήν καρδιά τῆς Κύπρου, θά ἀντιστέκεται καί θά μάχεται, θά μάχεται καί θά ἀντιπαλαίει πρὸς τὴν ἀδικία, γιατί γνωρίζει, ὅτι τό δίκαιο δέν συμπνίγεται. Τό δίκαιο σταυρώνεται, ἀλλά δέν πεθαίνει. Παραμένει αἰώνια ζωντανό, καί λάμπει ὡς ἀνάσταση καί χαροποιό φῶς. «Δέν ὑπάρχουν τετελεσμένα γεγονότα», κατά τό Βίκτωρα Οὐγκω, «δέν ὑπάρχει παρά τό δίκαιο. Τό δίκαιο εἶναι ἀκαταπόντιστο. Κύματα ἀπό γεγονότα περνοῦν ἀπό πάνω του, ἀλλά ἐκεῖνο ἀναδύεται», ἀποκτᾷ δύναμη τεράστια, καί ἀποτρέπει ἄδικες ἀποφάσεις καί ἄνομα συμφέροντα.

Καί νῦν τόν λόγο κατακλείοντες, πρῶτον μέν δοξολογοῦμε ἐκ βαθέων τόν Κύριο καί Δομήτορα τῆς Ἐκκλησίας Χριστό, τόν ἐλεοῦντα με συνεχῶς, δεύτερον δέ ὁλόψυχες εὐχαριστίες ἐκφράζουμε πρὸς τὴν Αὐτοῦ Μακαριότητα τόν Ἀρχιεπίσκοπο Κύπρου κ.κ. Χρυσόστομο, ὁ ὁποῖος ἠγαθύνθη νά τιμήσει τή μετριότητά μου μέ τό μπτροπολιτικό ἀξίωμα, καί βαθύτατη ἀγάπη καί τιμή πρὸς αὐτόν ἀνταποδίδουμε, διαβεβαιώνοντες ὅτι ἀλληλέγγυοι συγκυρηναῖοι θά εἴμαστε σέ κάθε ἐργῶδη προσπάθειά του.

Θερμότερες εὐχαριστίες ἐκφράζουμε καί πρὸς τοὺς ἀγαπητοὺς ἐν Χριστῷ ἀδελφούς Ἱεράρχες καί συλλειτουργοὺς γιά τὴν ἐμπιστοσύνη, μέ τὴν ὁποία μέ ἔχουν τιμήσει, ἰδιαίτερα δέ τόν Πανιερώτατο Μητροπολίτη Μόρφου κ. Νεόφυτο γιά τὴν παραχώρηση μέρους τῆς θεοσώστου μπτροπολιτικῆς περιφερείας του πρὸς σύσταση τῆς νέας Μητροπόλεως Κύκκου καί Τηλλυρίας. Εἴησαν τά ἔτη αὐτοῦ καί αὐτῶν πολλά.

Ἀπὸ καρδίας εὐχαριστοῦμε καί τοὺς Σεβασμιωτάτους ἐκπροσώπους τοῦ θεοδόξαστου Πρωτόθρονου τῆς Ὁρθοδοξίας Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καί τῶν λοιπῶν Πατριαρχείων καί Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, οἱ ὁποῖοι λαμπρύνουν μέ τὴν παρουσία τους τὴν πανηγυρική αὐτή τελετή.

Ἐμπλεοὶ τοιούτων αἰσθημάτων, εὐχαριστοῦμε ἀπὸ καρδίας καί τοὺς φιλόθεους ἡγουμένους καί τοὺς λοιποὺς κληρικούς καί μοναχοὺς καί τόν περιούσιο τοῦ Κυρίου λαό γιά τή συμμετοχή τους στή χαρά αὐτή καί ἀγαλλίαση.

Ἰδιαίτερες εὐχαριστίες ἀπευθύνουμε πρὸς τόν Πρόεδρο τῆς

Βουλῆς κ. Δημήτρη Χριστόφια καί τούς ἀρχηγούς ἢ ἐκπροσώπους τῶν Πολιτικῶν Κομμάτων, πρὸς τούς ἔντιμους Ὑπουργούς, Βουλευτές, Δημάρχους καί Κοινοτάρχες, πρὸς τόν Πρέσβυ τῆς μητρὸς πατρίδος, πρὸς τόν Ἀρχηγό τῆς Ἐθνικῆς Φρουρᾶς, τὸ Διοικητὴ τῆς ΕΛ.ΔΥ.Κ., τόν Ἀρχηγό τῆς Ἀστυνομίας καί πρὸς ὅλες τίς τεταγμένες ἀρχές καί ἐξουσίες γιὰ τὴν ὑψηλὴ παρουσία τους, ἡ ὁποία προσδίδει ἰδιαίτερη αἴγλη καί λαμπρότητα στὴν τερπνὴ καί εὐσημὴ αὐτὴ γιορταστικὴ ἀτμόσφαιρα.

Πρὸς τὸ φιλόχριστο καί εὐσεβὲς ποίμνιό μας ἐκδηλώνουμε τὴ βαθιὰ χαρὰ καί συγκίνησή μας, εὐχαριστοῦντες αὐτὸ ὁλόψυχα γιὰ τίς ἐκδηλώσεις τιμῆς καί ἀγάπης πρὸς τὸ πρόσωπό μου, καί εὐχόμαστε τὸ ἱλαρὸ φῶς τῆς ἀκοίμητης κανδήλας τῆς Μεγαλόχαρης τοῦ Κύκκου Ἐλεούσας νὰ φωτίζει τὴν ψυχὴ του καί νὰ αἰχμαλωτίζει καί νὰ κατευθύνει τὸ νοῦ του πρὸς τὸ θεῖο θέλημα τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ Της.

Τέλος δέ ἀπὸ τῆς Μητροπολιτικῆς αὐτῆς ἑδρας, τὴ μητροπολιτικὴ χάρη καί εὐθύνη καί ἐξουσία περιβεβλημένοι, διαβεβαιοῦμε τὴ χριστοφόρο Ἀδελφότητα τῆς «ἡμερτῆς» Τροφοῦ Ἱερᾶς Μονῆς μου, τὴ μελιτοφόρο αὐτὴ κυψέλη ἐργασίας, τῆς ὁποίας ἀπὸ εἰκοσιτετραετίας προϊστάμεθα, ὅτι καί πάλιν ὡς διάκονος θὰ τὴν ὑπηρετοῦμε, καί πάντες τούς συμμαναστές μου ὡς συνεργάτες καί συναντιλήπτορες στοῦ Γολγοθᾶ τοῦ καθήκοντος καί τοῦ ἱστορικοῦ χρέους θὰ τούς θεωροῦμε. Ἄν δέ πολλὰ ἢ ὀλίγα, ἐν γνώσει ἢ ἐν ἀγνοίᾳ, ἐπαιτήσαμε, τὴν ἄφεση καί συγχώρηση ζητοῦμε.

Σέ «παροξυσμὸ ἀγάπης καί καλῶν ἔργων» καλοῦμε ὅλους τούς συμμαναστές μας, γιατί ἡ ἀγάπη ἀποτελεῖ τὴν οὐσίαν τοῦ Θεοῦ. Κατὰ τόν Εὐαγγελιστὴ Ἰωάννη, «ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶ, καί ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ Θεῷ μένει καί ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ» (Ἰωάν. α' 4, 16). Γι' αὐτὸ καί, κατὰ τόν Ντισστογιέφσκυ, «κόλαση εἶναι τὸ μαρτύριο τοῦ νὰ μὴ ἀγαπᾷ κανεὶς».

Ἀπονέμοντες σ' ὅλο τὸ ποίμνιό μας ὁλόθυμη τὴν ἀρχιερατικὴ καί πατρικὴ εὐλογία μας, εὐχόμεθα πλούσια τὰ δωρήματα τοῦ Δοτῆρος παντός ἀγαθοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Ὁποίου «ἡ χάρις καί τὸ ἄπειρον ἔλεος εἶπσαν μετ' αὐτοῦ».

Μετά τόν Πολυχρονισμό τοῦ Μητροπολίτου Κύκκου καί Προέδρου Τηλλυρίας Νικηφόρου, οὗτος ἐδέχθη τὰς συγχαρητηρίους εὐχὰς τῶν παρισταμένων.

Ἐν συνεχείᾳ παρετέθη ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου γεῦμα, εἰς τό ὁποῖον παρεκάθησαν πάντες οἱ εἰς τήν τελετήν τῆς ἐγκαθιδρύσεως τοῦ Μητροπολίτου αὐτῆς παραστάντες.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ Α.Σ. ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΥΚΚΟΥ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κύκκου κ. Νικηφόρος ἐγεννήθη τῇ 2ᾳ Μαΐου 1947 εἰς τό χωρίον Κρήτου Μαρόττου τῆς ἐπαρχίας Πάφου. Μετά τὴν ἀποφοίτησιν αὐτοῦ ἐκ τοῦ δημοτικοῦ σχολείου τῆς γενετείρας του προσελήφθη ὡς δόκιμος μοναχὸς εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Κύκκου, ἔνθα ὑπηρέτησεν ἐπὶ ἕξ ἔτη, φοιτῶν συγχρόνως εἰς τὴν τριτάξιον Ἑλληνικὴν Σχολήν, ἣτις ἐλειτούργει εἰς αὐτήν. Ἐν συνεχείᾳ ἀπεστάλη ὡς ὑπότροφος τῆς Μονῆς εἰς τὴν Λευκωσίαν, ἔνθα ἐσυνέχισε τὰς σπουδὰς αὐτοῦ εἰς τό Λύκειον Κύκκου, ἐκ τοῦ ὁποίου ἀπεφοίτησε τῷ 1969.

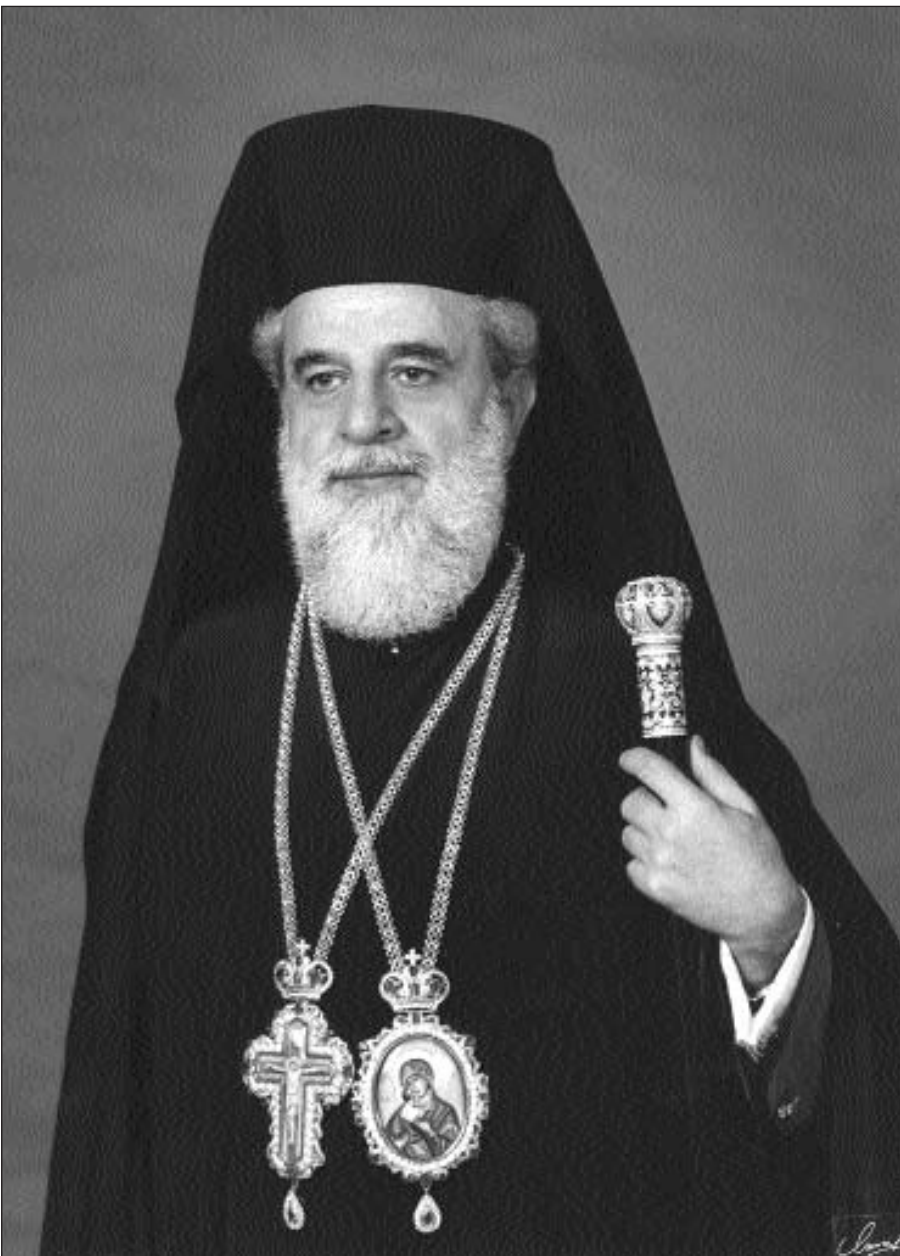
Τῇ 6ῃ Ἀπριλίου 1969 ἐχειροτονήθη ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου Μακαρίου Γ΄ εἰς τὸν πρῶτον τῆς ἱερωσύνης βαθμόν, καὶ ἐνετάγη εἰς τὴν μοναστικὴν Ἀδελφότητα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου. Τῷ 1970 ἐνεγράφη εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ἐξ ἧς ἀπεφοίτησε τῷ 1974. Ἐν συνεχείᾳ, δι' ὑποτροφίας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου, ἐσυνέχισε τὰς σπουδὰς αὐτοῦ εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἐξ ἧς ἀπεφοίτησε τῷ 1978.

Τῇ 8ῃ Σεπτεμβρίου 1979 ἐχειροτονήθη ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου Χρυσοστόμου Α΄ εἰς τὸν δεύτερον τῆς ἱερωσύνης βαθμόν, καὶ προεχειρίσθη εἰς Ἀρχιμανδρίτην.

Ἐκτοτε ὑπηρέτησεν ἐπὶ ἕξ περίπου ἔτη ὡς Καθηγητὴς εἰς τὴν Ἱερατικὴν Σχολὴν «Ἀπόστολος Βαρνάβας», ἐπὶ πέντε ἔτη ὡς Πρόεδρος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου Λευκωσίας, καὶ ἐπὶ τρία ἔτη ὡς Γραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, ἐνῶ παραλλήλως ἀπὸ τοῦ 1979 μέχρι καὶ τοῦ τέλους τοῦ 1983 ὑπηρέτησε τὴν Ἱερὰν Μονὴν Κύκκου ὡς Μέλος τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου αὐτῆς.

Τῇ 28ῃ Δεκεμβρίου 1983 ἡ Ἀδελφότης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου ἐξελέξεν αὐτόν διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας εἰς τὴν θέσιν τοῦ Ἡγουμένου τῆς Μονῆς καὶ τῇ 14ῃ Ἰανουαρίου 1984 ἐγένετο ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Κύκκου ἡ τελετὴ τῆς ἐνθρονίσεως αὐτοῦ, προεξάρχοντος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου Χρυσοστόμου Α΄.

Τῇ 18ῃ Φεβρουαρίου 2002 ἐξελέγη ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

**Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κύκκου
ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ**

Ἐπίσκοπος Κύκκου καί τῇ 24ῃ Φεβρουαρίου 2002 ἐχειροτονήθη καί ἐνεθρονίσθη εἰς Ἐπίσκοπον.

Τὴν 11ην Μαΐου 2007 ἐξελέγη παμψηφεί ὑπὸ τῆς πρὸς τοῦτο συνελθούσης ἐκλογικῆς συνελεύσεως Μητροπολίτης Κύκκου καί Τηλλυρίας καί τὴν μεθεπομένην ἐγκαθιδρύθη εἰς τὴν ἔδραν αὐτοῦ.

Ὁνομαστικὴ ἑορτή: 2 Ἰουνίου.